

І чужому навчається,  
Свого не чурається...  
Т. ШЕВЧЕНКО

# СВОБОДА

## УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК



# СВОБОДА

## UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:  
"Svoboda", 81-83 Grand St.  
Jersey City, N.J. 07303  
434-0237  
434-0807  
УНСоюз: 435-8740  
Тел. з Нью Йорку:  
BARELY 7-4125  
УНСоюпу: BARELY 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 235. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 20-го ГРУДНЯ 1966 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 20, 1966 No. 235. VOL. LXXIII.

### ОСТАННІ ВІСТІ

який ві дводгих років пере-

#### В АМЕРИЦІ

**ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ВІДДАВА АЙЗЕНГАВЕРУ** в шпиталі Волтера Ріда у Вашингтоні і просив його про пораду в справі деяких рішень про війну у В'єтнамі. Після візиту в колишнього президента президент Джонсон сказав журналістам: "Тепер я знаю, що маю робити в цій справі". Джонсон відмовився сказати, про що він розмовляв із Айзенговером, тільки загально заявив, що розмова велася в справі оборони та про міжнародні проблеми. Перед відлетом до Техасу на свята президент Джонсон нараджувався в справі В'єтнаму з МекНамаром, амбасадором Голдбергом і амбасадором до В'єтнаму Генрі Кебетом Ладжком.

**ПРЕСОВИЙ СЕКРЕТАР БІЛОГО ДОМУ** Білл Д. Мосер сумнівається, чи президент Джонсон ринувся в справі 1968 р. Мосер залишає Біллі Діму з днем 1-го лютого 1967 р. Журналісти запитували його, чи існує якийсь зв'язок між його резигнацією і тими поголосками, що Президент не буде кандидувати в 1968 р. Мосер заявив, що він на тему кандидатури Президента не розмовляв із ним, і сказав, що, на його думку, сам Президент ще не знає тепер, що він зробить в 1968 році. Але Мосер сказав: "Я гадаю, що Джонсон буде старатися про перевибір в найближчих президентських виборах". Мосер ще раз ствердив, що залишає Біллі Діму з особистих причин.

**ДЕМОКРАТИЧНІ ГУБЕРНАТОРИ МАЮТЬ** конференцію з президентом Джонсоном. Вони на нарадах у Байт Сулфур Спрінгс, Вест Вирджинія гостро критикували політику президента Джонсона, але пізніше, порозумівшись з Біллі Домом, вирішили припинити далшу критику демократичного Уряду та безпосередньо конференції з Президентом. Президент був дуже зайнятий і не міг визначити дати, коли мала б відбутися його конференція з губернаторами. Сподіваються, що розмова губернаторів демократів із Президентом відбудеться в найближчому часі.

**ГОЛОВА КРАЙОВОГО ДЕМОКРАТИЧНОГО** Комітету Джим М. Бейлі заявив, що неправдиві поголоски про те, що він залишає своє становище. Правдою є те, що окремі дорадник Білого Дому звертає минулого тижня до голови Стейтвого Демократичного Комітету в Нью Джерзі Роберта Дж. Буркгорда. — казав Бейлі, але Буркгорд той пропонував якийсь становище в Білому Домі, а не урядові Голови Демократичного Комітету. До Буркгорда звертався Марвін Вотсон в імені президента Джонсона. "Я не заміряю залишити своє становище, казав Бейлі, і скликаю в лютому збори Крайового Комітету, на яких буду головою".

**ТІ КАНДИДАТИ НА КОНГРЕСМЕНІВ**, які послугували нечесними засобами у виборчій кампанії — у 66 відсотках програли вибори в дні 8-го листопада, з чого виходить, що в цій країні "брудна політика" не виплачується. Про це аж тепер звітує Комітет справедливої виборчої практики, котрий очолює колишній посади міста Сінсінеті в Огайо, брат покійного сенатора — Чарльз П. Тефт. Тільки два кандидати, які послугували нечесними практиками у виборчій кампанії вииграли вибори, але один з них відкликав був ще перед виборами неправдиве оскарження свого противника.

#### У СВІТІ

**РАДА БЕЗПЕКИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ПРИНЯЛА** 16 ц. м. резолюцію 11 голосами при 4-ох, що стрималися, якою зобов'язала всіх членів ООН припинити закупки в Родезії 8-ох її головних продуктів та не постачати їй газолін ані авт і моторів. Зате відкинуто додатки муринських держав про засудження Південної Африки і Португалії за сприяння Родезії та про зобов'язання Британії до воєнної експедиції проти Родезії.

**КОМУНОКАТАРСЬКИЙ ПАРТИЙНИЙ ОРГАН** "ЧУНГ ЧІ" ПРИЗНАВ, що мобілізація, "червоногвардійців" була потрібна, щоб не допустити до влади "узурпаторів", противників Мао Тсе-тунга. Цим признанням ще раз стверджено, що в Комуністичному Китаї йде завзята внутрішньо-партійна боротьба за владу.

**ДЕВІД ЛІЛІЕНТАЛЬ СТАВ У ПІВДЕННОМУ** В'єтнамі головним американським економічним дорадником. Він був колиш. головою державної Комісії Атомової Енергії в ЗДА, а в останній роках служив, як головний економічний дорадник в Ірані, Колумбії, Малайзії і Побережжі Слоноевої Кости, всюди з великим успіхом.

**В ЄСПАНІ ВІПЕРШЕ ЗА ОСТАННІХ 30 РОКІВ** СПІЛКА МЕТАЛЕВИХ РОБІТНИКІВ ЗАГРОЗИЛА страйком на знак протесту проти звільнення з праці кількох тисяч її членів. Ця спілка має 150.000 членів. За повною еспанською конституцією, затвердженою у плебісциті в минулому тижні, робітничі спілки дістали більшу незалежність від урядових чинників.

**У ПІВДЕННОМУ В'єТНАМІ** піддалися за 11 місяців цього року 17.726 комуністичних повстанців. У минулому році було таких комуністичних дезертирів 11.124. Правда, в минулому році дезертирували з південно - в'єтнамської армії 113.000 воїнів. У цьому році те число значно зменшилося, а в останніх двох місяцях було більше дезертирів по стороні комуністів, як державного війська.

**ПІВНИЧНИЙ В'єТНАМ І КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ** ВИДАТИ ВІЗН 4-м американським пацієнтам, щоб вони наочно переконалися, чи американське летунство бомбардувало мешкальну ділянку столиці Ганой. Ті американці заперечують, наче б були комуністами, але всі вони демонстрували проти політики Уряду ЗДА у В'єтнамі. Вони їдуть нібито на власний кошт і не запитували Вашингтону за дозвіл, а поїхали спершу до Москви, — звідтиль через Пейпінг до Ганюю.

**З КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ** ВИДАЛЕНО трьох совєтських кореспондентів. У Пейпінгу трьох кореспондентів мала агенція ТАСС ( по одному щоденники "Ізвестія", "Правда" і "Комсомольська Правда"). Залишено більшовикам свободу вибрати собі тих своїх 3-х журналістів, які мають вернутися до Москви. За причину подано неприхильне і фальшиве звітування про "культурну революцію" в Китаї.

**ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ДІН РАСК ПРИЛЕТІВ** до Парижу з Далекого Сходу й заявив на летовищі, що Америка привітає послуги "з будь-якої сторони" в справі швидкого закінчення війни у В'єтнамі, застерігшись, що єдино передумовою є те, щоби замірення відбулося "на базі задовільної для безпеки Південного В'єтнаму та інтересів вільного світу".

#### ПРЕЗИДЕНТ ПРО "ТЯЖКІ ДНІ" ПЕРЕД ЗДА



Вітаючи в Білому Домі групу ранених ветеранів в'єтнамської війни, президент Джонсон заявив, що треба ще трохи чекати, поки буде мир у В'єтнамі, і що перед ЗДА можуть ще бути "тяжкі дні".

#### Республіканці плянують бути активнішими у 90-му Конгресі, як в попередньому

Вашингтон. — Крайовий Комітет в справах успішності Конгресу ЗДА повідомляє, що республіканські члени 90-го конгресу вирішили, щоб в новому Конгресі активніше виступати, як це було в попередньому 89-му Конгресі, та старатимуться підготувати собі кращі вигоди на президентських виборах в 1968-му році. Крайовий комітет це неупартійна організація, яка змагає до того, щоб поліпшити працю в Конгресі цієї країни. Цей Комітет під час виборів підтримує фінансово і морально тих кандидатів до Конгресу, які обіцяють працювати в законодавчій частині Уряду, даючи більше про загальне добро цілої країни, а не про партійні та окремі інтереси. Цей Комітет в цюгорічних виборах витратив \$170.000 на підтримку 15-ох демократичних і 5-ох республіканських сенаторів і 53-ох демократичних і 18-ох республіканських конгресменів. Велика більшість кандидатів, яких підтримував Комітет, здобули місця в Конгресі, з чого вдоволені з його головами Ресал Гіменвей.

#### ЗДА будують найбільший у світі акселератор

Вашингтон. — Комісія Атомової Енергії повідомила, що ця країна вирішила збудувати найбільший у світі розбивач атома в місцевості Вестон в стейті Ілліной недалеко Шикаго, який матиме силу 2000 більйонів електрон-вольтів і який розбиватиме ядро атома на найбільше основні частини. Більше як 200 громад в 46-ох стейтах старалися, щоб в них збудувати цей акселератор, який коштуватиме \$395 мільйонів, і який потребуватиме кола \$60 мільйонів річно на свою чинність, при якій будуть zatrudнені кола 2.000 вишколених науковців і техніків. Середній Захід досі нарікає, що Уряд концентрує свої урядові підприємства на Заході і на Північному Сході, а Середній Захід немає урядових підприємств. Тепер цей захід відпаде, коли стейт Ілліной дістане такий важливий промисловий об'єкт, як атомовий прискорювач, що річно витратиме \$60 мільйонів.

#### Відбулася нарада УТЦ в справі перекладу назви USA

Нью Йорк. — В суботу 17-го грудня ц. р. тут в приміщенні Українського Інституту Америки, 2 Схід 79-та вулиця в Нью Йорку, відбулася нарада членів Управління Українського Термінологічного Центру з участю понад 30 осіб в справі поправного перекладу на українську мову назви USA. Наряду відкрив голова УТЦ ред. В. Давиденко, а проводив нею ред. В. Кравців. Після доповіді інж. А. Вовка, в якій він пригадав усі можливі варіанти перекладу цієї назви і підсумував дискусію, що відбулася на цю тему в українській пресі на еміграції, виступали присутні на нараді правники, інженери, філологи, педагоги, журналісти. Управа УТЦ, не піддаючи власних сугестій, бо не всі її члени узгоджені щодо того чи іншого варіанту перекладу назви USA, підготувала відповідні анкети, що їх присутні на нараді одержали і виповнили. Такі самі анкети вислали до всіх тих компетентних осіб, які з огляду на відстань не могли прийти на нараду, а також до всіх редакцій українських газет і журналів. По одержанні анкет Управа УТЦ зі своїми коментарями і висновками передасть в окремому комунікаті висіди цього опитування до відома громадян і на рішення НТШ і УВАН, що їх посередньо ланкою є УТЦ згідно зі своїм статутом. Доповідь інж. А. Вовка буде незабаром опублікована в черговому бюлетені УТЦ.

#### Помер ген. С. Єфремов, кол. командант війська в Карпатській Україні

Нью Йорк. — У вечірній годинах в неділю 18 грудня помер у шпиталі на Асторії, Нью Йорк, на 73 році життя підпункцій нещодавно відступив генерала Сергій Єфремов, активний учасник української визвольної війни, колишній член штабу генерала М. Омеляновича-Павленка в Армії УНР та короткий час командант Січей в Карпатській Україні. Покійний був членом основним Об'єднання б. воєнк-українців в Америці (Об-ВУА) та членом першої Голлової Управи тієї комбатантської організації. Подяки робити про Панахиду й похорон будуть подані згодом.

#### У Південному В'єтнамі не буде для війська Різдва Богослужби опівночі

Сайгон. — Американське й південно - в'єтнамське військове командування повідомило, що в цьому році не буде традиційної Різдва Богослужби для військовиків католицького визнання з уваги на обов'язуючу поліцію години у Сайгоні й інших містах та можливість комуністичних терористичних атак. Хоч у Південному В'єтнамі зобов'язуватиме 48-годинне воєнне перер'я, проте американські й південно - в'єтнамські військові власті не довіряють комуністам настільки, щоб дозволити на зосередження військовиків на таких традиційних Богослужбах. Зате вони відбудуться в навечір'я Різдва Христового о год. 9 вечером. До Сайгону виїхав уже ньюйоркський кардинал Франсіс Спелман, який від довгих років переводить Різдво Христове з стаціонованими поза межами Америки американськими військами. З уваги на посилені комуністичний терор не оприлюднено заздалегідь часу, місця і програмні розвагові імпрез, що їх щороку влаштує для американських воїнів у В'єтнамі відомий фільмовий артист - комік Боб Говп, до якого в таких добродійних містечких місцях приєднуються завжди й інші видатні американські актори й акторки.

#### Кізінгер заповідає своє посередництво між ЗДА і Францією

Бонн. — Новий західнонімецький канцлер Курт Георг Кізінгер заповів в інтерв'ю, що його уділив представникові американської радіостанції "Колумбія Бродкестінг Систем", що він буде старатися посередничити задля покращання відносин між Америкою і Францією. Кізінгер відмовився від вибирання для Німеччини пріязни з Америкою чи Францією, — він ствердив, що такої альтернативи не існує, бо безпека і свобода цілої Європи залежить від З'єднання Держав, а Франція є найстаршим союзником Америки. Кізінгер переконалий, що швидше чи пізніше між Францією і ЗДА відновляться давні найкращі й найтісніші взаємини. Як Кізінгер уявляв собі своє посередництво у теперішніх напружених взаєминах між ЗДА і Францією — він не сказав. Зате він підкреслив, що в інтересі Америки лежить теж об'єднання Європи, щоб вона могла виступати у розмові з ЗДА, як одна цілість. Відмовляючись від власної атомової зброї та не маючи амбіцій "трематипалець на азичку атомової зброї" — Західна Німеччина не може бути домінуючою державою в Європі і тому ніхто — з виразним натяком на СССР — не потребує лякатися такої німецької ролі.

#### Рада НАТО заповідає покращання взаємин з СССР

Париж. — Рада Атлантичного Союзу (НАТО) закінчила в мин. п'ятницю 16 ц. м. наради міністрів законорних, військових і фінансових справ 15-ох членських держав. Франція не брала участі у військових нарадах, які рішили покликати до життя постійну комісію для плянування атомової стратегії. Рішено покращати відносини з СССР і його сателітами. Західна Німеччина висловила бажання покращання "людських, культурних і економічних" взаємин із Східною Німеччиною. — ЗДА, Британія і Франція підтримали це бажання й заявили знову за з'єднання Німеччини на базі самовизначення німецького народу. Це було останнє засідання Ради НАТО в Парижі, бо голова кватери НАТО перенеслася до Брюсселя.

#### В Нью Йорку відбувся семінар ПАБНА

Нью Йорк. (ЗРВ). — В доцільність дії української студентської молоти на зовнішньому відтинку в цій країні окрема участь СУС-ТА і ТУСМ в ділянці боротьби за правдиве наслідування українських справ на сторінках американської преси. Пані Уляна Целевич перебрала аналіз політичного становища в сателітних державах СССР та національних груп цих держав, як також концепції АБН про можливість співпраці національних груп в цій країні. Про нові тенденції у зовнішній політиці ЗДА та її відношення до справ поневолених Московю народів говорив д-р Зеон Винницький. Це був перший із циклу семінар ПАБНА, що будуть влаштувані згаданими доповідями також в інших осередках Америки.

#### Школа св. Юра в Нью Йорку влаштувала Різдвяний Концерт

Нью Йорк. — В суботу і в неділю, 17-го і 18-го грудня учні школи св. Юра дали традиційний вже Різдвяний Концерт та п'єсу на одну дію "Ой, хто, хто Миколая любить" при повній шкільній великій аудиторії. Вступне слово сказав парох церкви св. Юра о. О. Засейбда, ЧСВВ, який підкреслив, що ця школа працює вже 25 років для добра української громади в долиньному Нью Йорку. Шкільний хор склався з учнів і учениць 3, 4, 5 і 6 клас і ним дирижує п. Іван Хомин. Хор виконав кілька коляд та пісню "О, хто, хто Миколая любить". Діти декламували два вірші І. Савицької. Хор співав гарно, в чому заслуга його диригента І. Хомин. При фортепіані була пані Ольга Хомин, а декламції підготували учитель школи І. Близнак та учителька Аполонія Книш. В п'єсі "Ой, хто, хто Миколая любить" брали участь 11 шкільних дітей та п. І. Хомин, який грав роллю св. о. Миколая, і який займався постановкою та сценічним оформленням п'єси. М. Івасівка подбав про характеристику юних акторів, а бутафор-освітлення було в руках п. Степана Пригуса. І колядки та декламції пройшли з повним успіхом. Також і п'єса вдовольнила чителню публіку, яка щиро дякувала всім виконавцям.

#### НТШ перевело цілоденну наукову конференцію у честь І. Франка

Нью Йорк. — Наукове Товариство ім. Т. Шевченка в Америці перевело в суботу 17 грудня 1966 другу цілоденну сесію, присвячену творчості Івана Франка. Перша сесія відбулася 28 травня ц. р. Другу сесію відкрив голова Філологічної Секції НТША, проф. д-р Василь Лев коротким вступним словом, в якому м. і звернув увагу, що українські науковці у вільному світі позбавлені того основного джерела студій, яким є архів Івана Франка та можуть тільки в обмеженому об'ємі користуватись франкознавчою літературою. Проте обов'язком учених у вільному світі є очищувати пам'ять Івана Франка з болшевицького намулу та споростовувати фальші ширені деякими підсовєтськими пропагандистами, що називають себе франкознавцями. У передполудневій сесії доповіді виголосили ред. В. Верган про "Роллю Івана Франка в робітничому русі", при чому, за словами доповідача, це була частина з його ненадрукованої щетритомової праці на цю тему. Далі доповіді виголосили мгр Я. Гриневич "Релігійний світогляд І. Франка", де доповідач намагався спростувати "міт про атеїзм Франка", д-р О. Соколюшин "Забута англомова згадка Франка про Шевченка", з наведенням статті Франка у лондонському "Славонік Ревю" з 1924 р., д-р Я. Падох "Причини до популярності Івана Франка" — про Відділи УНСоюзу, імени Івана Франка", інж. Р. Корбріньський відчитав доповідь проф. Н. Короля "Зустріч з Іваном Франком" та подав зміст доповіді проф. М. Андруска "Похорон Івана Франка", д-р Г. Лужницький "Драматичність поетичних образів у творчості І. Франка" і проф. д-ра Р. Кухара "Картина Львова в поєстії Франка "Лель і Польський". У післяобідній частині сесії доповідали Мгр. Леся Храплива "Франко і діти", про І. Франка як виховника та його творчість для дітей; д-р С. Карпінська "Мовні особливості села Нагуєвичі" — про говіркові питомості бойківщини і, частинно Надніпряччя, — проф. д-р В. Стецюк "Іван Франко, як класичний філолог" — про класичну освіту Франка і його оригінальну творчість та переклад античних творів; врешті проф. д-р К. Кисілевський "Стилістичні і ритмічні засоби І. Франка" — аналіз техніки Франкових поезій. Проводили частинно проф. д-р В. Лев, частинно проф. д-р Р. Смаль-Стоцький. Цей останній згадав у заключному слові про власні зустрічі з Іваном Франком. Заповіджені доповіді д-ра Б. Раманенчука і пані Л. Бурачницької не відбулися внаслідок неприйнятності доповідачів.

#### Сторіччя з дня народження М. Грушевського відзначено в Нью Йорку урочистою конференцією

Нью Йорк. — В неділю 18-го грудня ц. р. у великій залі УВАН у ЗДА відбулася урочиста пленарна конференція, присвячена сторіччю народження великого українського історика й голови Української Центральної Ради Михайла Грушевського. Конференцію влаштували спільно Історична Секція УВАН, Історично-філософська Секція НТШ та Українське Історичне Товариство. Проф. Олександр Оглоблин у доповіді п.н. Михайло Грушевський на тлі доби" відзначив, що великий український учений не вкладається в проблематику однієї доби, бо Михайло Грушевський жив і творив на протязі кількох історичних діб, повних своїх специфік і проблем. Доповідач характеризував М. Грушевського на тлі періоду 1860-80, 1880-1917 і пореволюційного. Він ствердив, що Михайло Грушевський був людиною свого часу і, як можна велика людина і діяч, мав свої особливості. Вклад його і в українську історичну науку і в українську новітню історію велетенський. Тепер завдання українських істориків вивчати життя і працю Михайла Грушевського. Проф. Омелян Прицак в доповіді про історіософію М. Грушевського підкреслював, що для нього народ — маса народна мали бути основою та геросм історії і що історіографія М. Грушевського базувалася на його народничстві. Проф. Ярослав Левницький в доповіді "Суспільно-політичні ідеї Михайла Грушевського" висловив думку, що Михайло Грушевський еволюціонував у своїх поглядах від поступового лівого демократизму до утопічного соціалізму. Проф. Любомир Виняр, редактор "Українського Історика" говорив у заключній доповіді про львівський період життя і творчості Михайла Грушевського. Він характеризував багатогранну діяльність М. Грушевського у Львові на тлі тогочасних відносин у Галичині.

#### УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

**ПОМЕР З НОСКОВСЬКИП** Окружнюю дорогою дійшла до Америки з великим опізненням вістка, що ще 3 серпня 1962 року в місцевості Михаловце на Словацькій помер на 73-ому році життя Зеон Носковський колишній сотник Українських Січових Стрільців, учасник боїв на Маківці, Лисіві, на вулицях Львова й Києва. Після закінчення першої світової війни залишився на еміграції в Словацьчині.

#### УКРАЇНСКА РІЗДВЯННА СЛУЖБА БОЖА В РАДІО

Ньюарк, Н. Дж. — На Різдво, з 24 на 25 грудня ц. р. надруковано радіостанція WJRZ-97 передаватиме із Української Католіцької Церкви св. І. Христителя в Ньюарку, Н. Дж., Божественну Літургію від год. 12 до 1-ої опівночі. Хорі в шпиталі та приватних домах, мешканці фарм та всі, що не зможуть бути привітани в церкві, зможуть вислухати

#### ВІДМІЧЕННЯ УВАН У ЛІВОНСЬКОМУ НАУКОВОМУ ВИДАННІ

Токіо. — Тут у 121 числі "Наукового Бюлетеню" Японського Фонетичного Товариства надруковано привіт президента Української Вільної Академії Наук — УВАН проф. Яр Рудницького з приводу золотого ювілею цього товариства. Привіт УВАН подано поруч подібних текстів від інших наукових установ, товариств, університетів із різних країн світу (з винятком Української ССР).

СВОБОДА SVOBODA

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays...

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25...

Address: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Обережний оптимізм

Останні наради Підготовчого Комітету Пан-Американської Української Конференції для Світового Конгресу Вільних Українців...

Планований уже понад 30 років Світовий Конгрес Вільних Українців став в останньому десятилітті самозрозумілою konieczністю...

Почалася й конкретна підготовка. Створено Підготовчий Комітет ПАУК для СКВУ, що складається з двох комісій: Програмової в офіс Конітету Українців Канади...

При цьому треба згадати важливу справу: СКВУ відбудеться, властиво, вже перед Конгресом, коли мова про його ухвалення і рішення...

Звичайно, це справа дуже трудна і вимагає найвищої виробленості, повної громадської зрілості...

Виникає головне і рішальне питання: чи ми в своїй зрілості, чи з своїми недомаганнями та суперечностями...

Останні наради Підготовчого Комітету мають ту заслугу, що вони власне звернули увагу на такі й подібні труднощі...

Ярослав Курдюк

ДВІ СПРАВЕДЛИВОСТІ

Щоб зрозуміти, що являється собою питання усамостійнення Родезії в Африці, всі зв'язані з цим попередбачені...

Наша закордонна політика, — звідусь конгресмен Ашбрук, — не раз потрапляла у „підступні політичні ями“...

На жаль, мушу ствердити, — продовжує Д-р Е. Ашбрук, — що ми нібито навмисне робимо в Африці ту саму помилку...

Західну Європу, — твердить конгресмен Ашбрук, — ми може в цілому віддати б їй вплив Москви...

Що саме помилку ми готові поповнити й у відношенні до Африки, усуваючи з неї здебільшого те, що повинно стояти у формі позитивів...

Про Родезію, цю колишню британську колонію, багато на хром, золото, азбест, вугілля, манган та інші мінерали...

Як відомо, її прем'єр, Ієна Сміт, вибраний в 1964 році, а свою незалежність проголосила ця держава 11 жовтня 1965 року...

ПАШПОРТ, ПІДПИСАНИЙ МИХАЙЛОМ ГРУШЕВСЬКИМ

Двадцять років пробував Михайло Грушевський у Львові і за той час не тільки опрацював підставу тої історії України...

Вже у Львові М. Грушевський включився у громадське життя і став в осередок народницької партії. Тут знову діяльність Грушевського доповнила діяльність найбільшого сина Галицької землі...

Як у науці, так і в політичній діяльності, Грушевський послідовний народник, який уважав, що нарід — основа історичного буття...

Після упадку української державності Михайло Грушевський вихав за кордон. Там він пробував продовжувати свою діяльність в науці і в політиці...

Дехто засуджує повернення Грушевського в Україну в 1924 році. Але з його приїздом до Києва починається знову поживлення в науковій праці піднесення української науки...

В Києві Михайло Грушевський створив науковий осередок — Історичну Секцію при Академії Наук, що не зважаючи на тяжкі умови совєтської дійсності виконала велику роботу...

(Кінець)

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ДИТИРАМБИ ВИСЛУЖНИКАМ

Якийсь П. Г. з паризького „Українського Слов“ (журнал з 27 листопада 1966 року) широко розписав про зустріч „чисельної“ аудиторії українських емігрантів у Нью-Йорку з „поетами сучасної України“ Дмитром Павличком та Іваном Драчем...

„І з мистецького погляду, і з ідейного українська еміграція не має поетів, яких можна було дорівнювати до тих, що виростили в Україні.“ — пише П. Г.

„Вам інша мисль зросила класка потом, Напнула нерв, Як титву туту, — Що може гадина з тризубим ротом Вкалять дитину вашу дорогу“.

Або там же трохи нижче: „На наш народ кати в тризубах точать На смітинках Європи гострий ніж“...

Чим же перешлих Дмитро Павличко українських поетів поза межами рідної землі з „ідейного погляду“? Цей погляд висловлено у його вірші „Любов моя“ („Антологія української поезії“, стор. 415):

„Люблю, люблю я Україну, Лиш не таку, як вам у сні Вона вряжаста невпивно В заокеанській стороні.“

Ту Україну, що до бою Вела Богданові полки, Ту Україну, що з Москвою З'єднала Київ на віки“.

З'єднаною була за круглим столом „добрна аудиторія українських емігрантів“, як каже в паризькому „Українському Слові“ П. Г. та лише їм звеличувальні славослов'я.

П. Панасенко

Рочестер, Н. Й.

ТАМ, ДЕ ПРОМОВЛЯЄ ДУША

Лісок Нечимний поблизу села Скулана. З ним, як з іншими місяцями якого чарівного краю на Волині, пов'язане життя Лесі Українки. Тут же дівчиною зустрілася вона з дядьком Левом. Велике, облямоване зеленню могутніх дерев, озеро вона бачила вперше...

У Нечимному Лесю почула від дядька багато розповідей про мавок і лісовиків. І їй забажалося самій їх побачити. Уже, коли разом з матір'ю та братом Михайлом повернулася знову в Колодязне, в першу ніч довго блукала по лісі, сподівуючись зустрітись з мавкою. Довгий час простояла в чеканні. І враз до свідомості дівчини, яка тільки по попросалася з дитинством, дійшло, що ота берізка, дуг, ліс, місяць і вона сама — щось єдине, і що вони всі не тільки живі, але й безсмертні. Що саме тому варто жити, борючись, набувати знань, виправдати свою появу на землі.

Поезія дитинства Лесю зберегла на все життя і, вже дорослою, взяла звідти те, що мало жити чарівною творивою „Лісова пісня“. Саме тут, в одному з найгарніших куточків Волині, торкнулася Лесю Українка до народних переказів і легенд про мавок, лісовиків, перелесників, водяників.

Лісок цей так тепер і звеється — „Лісова пісня“.

Нія малювало їх всіми відтінками золота.

За нами було двадцять п'ять чужих авт. у яких відбули ми свою прогулянку, всімост миль дороги, дві ночі і три дні. І лише в той момент відчули ми велике бажання власними ногами промаршувати останню милью.

(Кінець)

ГОЛОС ЧИТАЧА

Ще про Український Вільний Університет

Роздумую над статтю п. С. Чорнія у „Свободі“ з 17 листопада ц. р. про фінансовий стан Українського Вільного Університету, і мені здається, що українська еміграція забула про цю свою надзвичайно важливу інституцію. Однак це можемо заперечити того, що вартість кожної нації відзначається в її духовних цінностях. Спеціально в нашій добі, коли людський геній пнеться в недосяжні простори.

Бажання вдержатися на поверхні життя проявляється в динамічній творчості людського духа. В Америці, в країні вільної конкуренції, пробиваються тільки духово сильні, заправлені до піонерського життя люди. Наші молоді науковці також добиваються значних осягів в американському світі. Країна нашого поселення дає всі можливості наукового розвитку тим, які цього бажують. Величезні суми виділяється щорічно на науку з державних і приватних дотацій. Сміємо думати, що саме в цьому криється духовна сила Америки. Постає питання: а що ми, українці, робимо, щоб єдину нашу наукову інституцію вдержати?

Ось переді мною лист від Секретаріату УВУ з датою 7 грудня 1966 року. Наводжу уривок з нього:

„Як Вам напевно відомо, наш університет знаходиться в невідрадних умовах, бо дотації від німецьких чинників вистачає лише на покриття видавничих справ. На платні для професорів не лишається майже нічого“.

Трагічне фінансове положення УВУ змушує нас приступити до негайної акції. Це — національний обов'язок української еміграції, про який не можна забувати.

Не берусь тут пропонувати нашому громадянству заходів, яких треба вжити, щоб здобути матеріальну допомогу для УВУ. Думаю, що ця допомога є моральним обов'язком в першу чергу тих науковців, які осягнули свої теперішні позиції завдяки докторським дипломам УВУ.

Р. Р.

Рочестер, Н. Й.

Микола Куліш

ПОДОРОЖ „НА ПАЛЕЦЬ“

(3)

Було над вечір, коли ми опинилися за яких сто миль від Олбани. Рішили переночувати на полі якогось фермера, що нас туди підвіз. Спали в койки сіна, без „лойзен айві“, зате з цвіркунами. Полягали, докритившись церативними дощовниками, тож коли снідав на них цвіркун, то це звучало як постріл. Крім того по нас лазили якісь комахи, шукаючи щільно у сляких мішках. Попередньої ночі нас нападати з неба, а цим разом виступила проти нас піхота і кавалерія.

Проляжало до ранку, обертаючись з боку на бік. Мій приятель казав, що я у сні кричав і бився якийсь Вовчий Троїшні, завваживши нашу однострої, рішили з нами поговорити. Попрошачився ми з ними й поділись у дальшу дорогу.

Цього разу часта було з нами! Молодий мужчина, що їхав з Бофало до Нью-Йорку, підвіз нас як під Олбани. Тут ми рішили це раз спробувати часта на трувей. Щойно зупинились, як нас забрала молода парочка, що верталася з вакації і погодилась підвезти до з'їзду на Масачусетс-трувей, який пробігас перед нашою оселею.

Тут починається той етап, про який ми хотіли б забути. Підіхавши до з'їзду, водій попросив нас висісти. Ми поехали йому, що на з'їзді робити цього не можна, але він легковажно махнув рукою. Що ж було робити! Ми висіли й скинули напелечники, які зразу мусіли викинути в... авто „стейт трупера“, що взявся незнатні звідки. Вже в його авті почався допит.

— Хто це був той, що скинув вас на трувей? — загудів поліцей басом. — Наш товариш, — записав я спереляку. — А чи ваш товариш не знає, що на трувей можна зупинитися лише в крайній потребі? — Я пропав, що, певно, не знає.

— То поїдемо і пояснимо йому, — з цими словами „стейт трупер“ пустив еприву на повний голос і ми кинулися здоганяти „нашого товариша“. Ідучи з швидкістю ста миль на годину, за п'ять хвилин були ми вже біля нього і поліцей влучив йому кару, а нас відвіз до того місця, з якого підібрав „стейт трупер“ пустив еприву на повний голос і ми кинулися здоганяти „нашого товариша“.

Ідучи з швидкістю ста миль на годину, за п'ять хвилин були ми вже біля нього і поліцей влучив йому кару, а нас відвіз до того місця, з якого підібрав „стейт трупер“ пустив еприву на повний голос і ми кинулися здоганяти „нашого товариша“.

Зійшовши з трувей, ми рясними епітетами почали описувати поліцію і всі трувей на світі. В гуморі, що його ніяк не назвеш прекрасним, повиставляли пальці Недовго чекали, як приїхав вантажне авто і зі скреготом гальм зупинилось. Ми вилізли на зад авта і скинувши напелечники, радісно зітхнули.

Та радість зразу ж розвіялася, бо авто почало з швидкістю сімдесяти миль на годину по такій дорозі, по якій я не важився б їхати швидко і ровером! До того ж ми сиділи на купі старого заліза, з якого іржа летіла нам в очі. За десять хвилин авто так раптово зупинилось на закриті, до мій приятель ледве не злетів на землю, а я впав на купу заліза. Щофер, скинувши свого товариша, за нам також на пам'ятку тибети по п'ять дол. кожному і порадив їти далі пішки, так, як робив він, бушени бойсантам.

Кав, що його „трук“ старий і не їздить як слід. Вирвавшись щасливо від цього божевільного, ми направили на друге, але з іншої категорії. Уяв'ї собі старого жидя з довгою бороною, з старезним і вельми брудним авто, яке не їхало навіть двадцять миль на годину. На наше здивування, почувши, що ми з Філадельфії, він признався, що теж звідти. Він продав цукорки в театрі „бурлеск“ у середмісті. Він висадив нас під Гадсоном, звідки аж під табір підвіз нас цікавий молодий хлопчець, що мав особливу приємність описувати все непристойними словами. Я вже наслухався велької мови в Америці та в Мексико, але такої плінної лайки не чув і думаю, що не почую...

Висіли з його авта за миль від табору. Тут уже не було чого підносити пальця. Сонце збиралося от-от впасти за гори і на прощання, що його „трук“ старий і не їздить як слід.

Вирвавшись щасливо від цього божевільного, ми направили на друге, але з іншої категорії. Уяв'ї собі старого жидя з довгою бороною, з старезним і вельми брудним авто, яке не їхало навіть двадцять миль на годину. На наше здивування, почувши, що ми з Філадельфії, він признався, що теж звідти. Він продав цукорки в театрі „бурлеск“ у середмісті. Він висадив нас під Гадсоном, звідки аж під табір підвіз нас цікавий молодий хлопчець, що мав особливу приємність описувати все непристойними словами. Я вже наслухався велької мови в Америці та в Мексико, але такої плінної лайки не чув і думаю, що не почую...

Висіли з його авта за миль від табору. Тут уже не було чого підносити пальця. Сонце збиралося от-от впасти за гори і на прощання,



# ЛІТЕРАТУРА МИСТЕЦТВО РОЗДАГА



М. І. МАНДРИКА

## ЗИМОВЕ

Сльота... Дрібенький дощ землю...  
Ти ж ринула крізь морок понад змар,  
І вже летить небесною ріллею,  
Де Сонце-бог невтомлений плугар.

В повітрі горім дзвонять срібні крила;  
Не долетить з землі ні шум, ні птах —  
Внизу вона, заплакана та мила,  
Розгублена в озерах і лісах.

Тож знову ти злиаси через хмари  
В обійми землі, в сіңові поля,  
Бо не дадуть тобі небесні чари  
Тієї радості, що дасть земля.

Морозний день... Хоч сонце ще за-плугом,  
Та вже останній плужний промінь згас...  
Як хороше зустрітись з милим другом  
У теплій хаті, у вечірній час!

Марта Гарнаєвська

## УКРАЇНЬСЬКА ЛЮДИНА В ТВОРАХ ФРАНЦУЗЬКОГО ПИСЬМЕННИКА

П'єр Гаскар здобув світову славу книжкою оргінальних новел „Тварини“, що принесла письменникові найвище признание літературної Франції — нагороду критиків і нагороду Гонкурів. Творчість Гаскара привернула до себе увагу таких великих, як Альбер Камю і Андре Моруа, які вже на початку п'ятдесятих років уважали його одним із найбільш обдарованих письменників молодшої генерації. Новелі Гаскара високо оцінили англійська й американська критика; вони виявились перекладами в англійській, німецькій, шведській, італійській та японській мовах.

Хто такий П'єр Гаскар і чому він особливо цікавий українському читачеві? За літературним псевдонімом криється народжений у 1916 р. французький письменник і журналіст П'єр Фурніє Крїм повістей і новел, пише для театру, телевізії, кіно, а також для щоденної преси. Під час війни був у рядах французької армії, служив на лінії Мажино та в Норвегії, а в роках 1940-45 був воєннополоненим. Сьогодні він із родиною живе в Парижі, часом подорожує. Недавно, в рамках Світової Організації Здоров'я, відбув подорож по Азії та Африці. На коні Гаскара - письменника вже ціла низка книжок, що з них декілька („Тварини й люди“, „У-у-у-у“, „Насіння“, „Коралевий бар'єр“, „Жінки й сонце“) доступні і в англійській перекладах.

Табір воєннополонених французів, що з ними був Гаскар, розташували німці десь на просторах окупованої України. З цих пір, мабуть, і датується знайомство французького письменника із українськими людьми, що вряди - годі виступають героїми його творів. Можливо, що знайомство це глибше й інтимніше, і що кореня його можна було б дошукатися з авторської біографії — а може, навпаки, письменник називав своїх героїв українцями для більшої конкретизації персонажів або для своєрідного екзотичного кольориту?

Гаскар у своїх новелах дає нам від публіцистики, від політики. Він розрачує всіх, хто шукає у нього будь-яких пропагандивних з'ясувань „української проблеми“. Шко більше, в галерії своїх українських постатей не до всіх він сповнений симпатією. У повісті „Час мертвах“, дія якої відбувається на Волині, в таборі воєннополонених, головні герої — полонений француз і його сторож - німець, що пробує проломити бар'єр ворожості та ненависті і знайти шлях душевного зв'язку людини з людиною. Дія ведеться в атмосфері смерті: полонені працюють як глобокапелі на клаводині, здалеку чути конвоїв жидів, призначених на страту, над усім вилітає тривога неминучої загибелі. Частинною „гінтергрунту“ виступають в цій повісті українські поліцейські „з дикою ворожістю вічарок“, з очима й голосами, що „нагадують традиційні погроми.“ Але навіть і тут автор пробує визволитися від фальшивих стереотипів, і бачить парадокс абсурдного конфлікту між перебраним в уніформі українським „пайсаном“ і таким же пайсаном-винарарем із південної Франції.

У новелі „Тварини“ герої знову воєннополонені. До стаїни, в якій німецька сторожа тримає советських полонених, впроваджують нових шестеро чоловіків. „Ви — українці?“ — питаються товариші вже з порога. „О, хлопці з-над Дніпра, чи бачили ви колинебудь левів?“ Стаїни справді у сусідстві циркової менажерії, і полонені щоранку спостерігають, як сторожа годує м'ясом голодних звірів. Звірі ситі, а люди вмирають з голоду. У ново-прибулих полонених із зомбленої кранціці запас давньо-набачених цигар. Знаходять шлях, щоб обміняти їх у сторожі за пайку м'яса, призна-кливо командиром. Тепер люди ситі, а звірі, в сусідстві, скаженіють від голоду.

У новелі „Жінки“ — українські робітнички в німецькому таборі праці у Швайнмюнде. В таборі розмножились воші, і робітничка скаржиться на це німцеві - командантові Немас змоги перекласти дезинфекцію: робітничка дістає дводенну відпустку, щоб „відвошпитивитись“. Справа обертається в іншу перспективу: воші раптом наблирають на цю — вони ж відкривають шлях до дводенного відпочинку. Вошіма починають торгувати й обмінюватись. Але коли в сусідстві жіночого табору прибуває ватага полонених чоловіків і передумовою для зустрічі з ними стає цілковите відвошпитивлення, — починається посиленна, але й безупішна боротьба із нечистю, із злом, що розпаношилось по всіх закутках, що стало невідступним складником життя.

У новелі „Собаки“ в центрі уваги чоловік - колишній Ді-Пі, що його завдання тренувати воєнних собак. Він — одягнений у спеціальний одяг — грас роллю жертви, що на неї нападають тренувальні для воєнного діла вовчурі.

Национальність героя цим разом, умисне мабуть, не з'ясована. Сторонні кажуть про нього, що він — чех або поляк, а сам він — студент львівського університету і говорить про Станіславів, як про рідне місто. „Люди там мають німецькі або польські або чеські імена. І так моє ім'я — Франц. Тепер — я поляк. Колишній я був російський, але батьки мої були австрійцями. Вони могли бути й румунами або чехами. Моя національність, як бачите, невловна — власне кажучи — в мені аж кишить від національності. Я належу до роздоріжжя... Географи говорять одне, етнографи інше. Вони дають нам загарбникам безконечну кількість алібі...“

РІК ІІІ

ГРУДЕНЬ 1966

Ч. 5/57

В. Кравців

## ПОЕМА ПРО ЛЕГЕНДАРНОГО СТРІЛЕЦЬКОГО ЦЯПКУ-СКОРОПАДА

Видатний український поет і фейлетоніст, автор і композитор численних стрілецьких пісень, Роман Купчинський виступив — після довгої перерви — із новим літературним твором, поемою „Скоропад“. Якщо пригадати, що в Канаді по-являється також книжка його мисливських оповідань, то можна говорити про повернення Романа Купчинського в літературу. Останні ж його літературні твори — драматична поема „Великий день“ і повість „Заметіль“ були видані ще в 20-их роках цього сторіччя: перша — 1921 року, друга в трьох томах — в 1928-30-му роках, значить, понад 35 років тому. Пригадуючи цей факт, треба ствердити, що відхід Романа Купчинського від літератури був тільки формальний: справами літератури і мистецтва він цікавився живо й активно без уперу увесь час аж по сьогодні, виступаючи як фейлетоніст або журналіст з оцінками літературного процесу, чи співпрацюючи в об'єднаннях письменників і журналістів.



Роман Купчинський

вариського клубу колишніх комбатантів, організованого ще у воєнний час для розваги Українськими Січовими Стрільцями під романтичною назвою „Личарство Залізної Остроги“. Відбувається ця зустріч уже по війні, чи то пак навіть „перемозі“, в мирний час на галицькій Комарнянщині, на сервантиському замку головного героя поеми, донкіхотського за своїм виглядом і поведінкою „князя“ Цяпки - Скоропада. Постаті й події виведені в сатирично - гротескному стилі. Закінчується зустріч теж в обмеженому темою засягу: вибиванням на „лицарів“ в супроводі цілої низки церемоній і заручинами князя Цяпки Скоропада із донькою персіяньського шейха Зулейкою, яка виявляється врешті - решт... комарнянською деканіною.

Не зважаючи на широку популярність стрілецької пісні про Цяпку, сюжет і постаті поеми про цього легендарного героя Українського Січового Стрільцтва будуть для сучасного читача досить далекі і не завжди сприйнятні. Для деяких вони звучатимуть справді так, як вирізок із „світної стрілецької романтики“, — відірваного від усього широкого реального історичного тла, на якому виступали Українські Січові Стрільці. Незвичайні сервантиські - мюнхгаузенівські пригоди деякого із історичних героїв поеми і деякі „справді“ такі дійсні, як, наприклад, втеча Свідерка із російського полону в Персію, чи й любовні переживання Цяпки - Скоропада в Одесі, звужені місцем відбування дії галицьким провінційним „замком“ із його стайнями, хлівами і курниками. Для поеми відбувається, так би мовити, поза часом і простором. Такий подекуди проблематично аполітичний характер поеми і її тема може особливо ж сьогоднішнім молодим читачем на еміграції, питання: для якої мети все це діялося, з якою метою творилися оце Личарство Залізної Остроги із своїм „комтуром“, „лицарями“ й „обрядниками“, окремими барвами й інсигніями і т. д. Не вже все це було тільки по лінії розваги, чи в найкращому випадку романтики? Якщо порівнювати „Скоропад“ із „Дон Кіхотом“, то в останнього була велика ідея боротьби із злом у навколишньому світі. Такої, хоч би приблизно, ідеї, автор у своєму творі не провів. Може й не мав цього на увазі, з огляду на характер поеми, ні в задумі ні в плані своєї поеми.

Реальний Іван Цяпка, сотник УСС і з селянського роду, привернений автором у його поемі до життя, вже в постаті романтичного князя Скоропада, комтура Личарства Залізної Остроги. Насправді ж, як це згадувалося, в статті І. Кед-



Князь Скоропад зустрічає Пелеку — малюнок Едварда Козака

## Десята Мистецька Виставка Жіночої Творчости

Улаштував цю виставку Союз Українок Америки, Відділ 64, у Новім Йорку, в Українськїм Народнїм Домі. Виставка тривала від 16 до 30 жовтня ц. р.

Вже увійшло в добру традицію, що, рік-річно, наше жіноцтво улаштує свої мистецькі виставки, причиною чим є цим до поживлення нашого культурного життя у світі. У цих виставках беруть участь уже добре й похвально своєю творчістю відомі наші жінки-мистці, а при них виставляють і молоді наші мистецькі сили, що їх, кожен рік, прибуває більше.

В цій виставці з відомих і заслужених імен беруть участь: М. Гарасовська-Дядичко, О. Дядичко, С. Зарицька-Омельченко, З. Лісовська, Людмила Морозова, Ніна Мудрик-Мрид, І. Приймичко, Н. Раковська, Н. Стефанівна, І. Шухевич, — усі вони й кожна зокрема мистці з виробленою мистецькою культурою, усі вони внесли і вносять багатий вклад у нашу скарбницю мистецтва.

Сі молоді творці цієї культури; с і такі, що молоді своїми починаннями цієї творчости. Усі вони, більше чи менше, тримаються реалізму. Проте, с між ними та-

рина: „Згинув Іван Цяпка у Кожухівській трагедії, вивезений до того табору смерті большевиками у 1920 р. із Києва, куди він пробрався був із чотирьохтисяч смерті“. Трагедія Івана Цяпки й десятків інших старшин УСС, загинулих в Кожухові, в українській літературі ще й досі не знайшла свого мистецького відтворення.

Подані тут рефлексії не зменшують вартості нового твору Романа Купчинського. Особливо ж додають мистецької вагості виданню цієї поеми, здійсненому „Червоною Калиною“, обкладинка, ілюстрації і все оформлення книжки виконане мистцем Едвардом Козаком в неперевершеному гротескному стилі гідному хочби й сервантиського „Дон Кіхота“.

З цього погляду видання поеми „Скоропад“ залишається тривалою позицією також у творчості Е. Козака.

С. Гординський

## МИКОЛА БУТОВИЧ

(До 5-ої річниці смерті)



Микола Бутович у своїй роботі

Характеристичним явищем сучасного мистецтва є факт розвитку національних мистецьких шкіл. Це не тільки наша особиста думка. Жермен Базен, головний консерватор паризького Льовру, у своїй виданій кількома світловими мовами „Історія мистецтва від часів доісторичних до сьогодні“ пише, між іншим, про те, що:

„Однією з найзамітніших подій 20 в. є відродження національних шкіл. Під час коли у Франції розвивалося мистецтво космополітичне, але без французької традиції і її стабілізуючого фактору, інші європейські країни, яких мистецькі школи були понад 100 років стерилізовані тиранією неокласицизму і французького реалізму, вкінці здеклярували свою незалежність і дали вислів національному темпераментові, до в одяку його не раз до екстремів.“

Базен описує різні такі школи, хоч і не спинається над східно - європейськими. Проте цікаво відмітити, що до основників французької скульптури заравноув він „українця Архипенка“, бо новий струм у французьку скульптуру після Родена, принесла саме не-французька.

Проблема національно типологічної школи українського мистецтва цікавила наших мистців не від сьогодні. На весь ріст ця проблема стала актуальною з першими хвилями національної революції, коли Нарбут уважав своїм обов'язком покинути Петербург і перенестися до Києва, осередку українського духового життя. Академія Мистецтва, 50-річчя якої будемо відзначати 1967 р., мала у своєму професорському складі таких майстрів, як Нарбут, брати Кричевські, Бойчук, Мурашко, — все мистці, що прекрасно розуміли ідеали і потреби українського мистецтва. Це вони започаткували бурхливий розвиток мистецьких і організацій на Україні у 20-их і даліших роках. З того духу і мистецької атмосфери пірсило й оформилося також мистецтво Миколи Бутовича, одного з найяскравіших послідовників згаданих піонерів нового українського мистецтва.

Микола Бутович належав до тієї групи талановитих мистецьких молоді, яка після невдачі визвольних змагань перенесла збройну боротьбу в площину культурну. Ішло тут про самопізнання, самоокреслення власних українських національних надбань і про сконфронтування їх з надбаннями світовими. Та молодь заповнила чужинні мистецькі академії — Кракова, Варшави, Праги, Берліну, Парижу, що за всяку ціну здобути знання і технічні засоби для такої культурної конфронтації. Бутович спочат-

ку 20-их рр. опинився в Ляйпцігу, тодішнім книжковим центрі Німеччини, студіюючи в тамошній Академії графіку. Ще за студентських часів (1924) він випустив альбом дереворитів з народної мітології „Українські духи“ і незабаром став одним з провідних наших графіків, поруч Павла Кожухна і Роберта Лісовського.

20-ті і 30-ті роки були добою випробувань і для українського мистецтва. В тих часах Бутович був дуже активний, з Праги, Закарпатської України, з Парижу прислав він свої твори на виставки Львівської АНУМ-у (Асоціації Незалежних Українських Мистців), брав участь у закордонних виставках української графіки в Брюсселі, Празі, Берліні, Римі, Неаполі. У воєнні роки був професором Вищої Мистецької Школи у Львові, ректором якої був Василь Г. Кричевський. Його активність у повосні роках в Австрії і пізніше в Америці добре відома, щоб її переповідали. На репрезентативній виставці українського мистецтва в Музеї Дітройтського Університету в 1960 р. він низкою своїх картин на теми з української мітології належав до одного з „звездків“ тієї виставки, побіч Архипенка, Гриценка, Мазепи і Холодного.

Що нового своєю творчістю вніс Бутович в українське мистецтво? Сьогодні, коли „масо“ переті собою вже замкнену його творчість, його мистецькі досягнення стають перед нашими очима тим чіткіше і яскравіше. Передусім, це був мистецький досвід ознайомлений з усіма проблемами сучасного мистецтва, він був теж достатньо озброєний технічно, щоб ті проблеми культурувати в мистецтві українському. Всупереч деяким модерним поглядам, що, мовляв, сюжет (міст) у мистецтві не грас ролі, тільки форма, Бутович уважав, що якраз гармонійне поєднання форми і змісту збагачує мистецький твір. Етнографізм чи історизм його творів не лякали; так, як А. Петрицький в Україні, Бутович умів творити на їх тлі найбагатші твори мистецької уяви, повні експресії, барв, гумору, народності. Він бо уважав, що мистецький твір належить не тільки мистцеві, а й народві. Але це ніяк не значило, що він у своєму мистецтві йшов на компроміси з дешевими смаками загально-беручи за тему своїх творів козаків, мавок, лісовиків, перелесників і весь багатий тлі народної уяви, Бутович у своїх творах фактично розв'язував ті самі формальні проблеми, що й найбільш крайні абстракціоністи.

В історії українського мистецтва, у всій його багатогранності, Бутович спочат-



Заголовна сторінка поеми

Іван Костюк

### СТЕПАН ЛУЦИК

(У ТРЕТІ РОКОВИНИ СМЕРТІ МИСТЦЯ)



Степан Луцик

9-го жовтня відкрито в Нью-Йорку Посмертну Виставку образів передчасно агаслого мистця Степана Луцика. Її влаштувано спільними стараннями: Нью-Йоркського Відділу «Об'єднання Українців Мистців в Америці», Нью-Йоркського Літературно-мистецького Клубу та Третього Куреня УСП і УПС «Лісові Чорти» при видатній допомозі і співпраці вдови покійного мистця пані Ольги Луцик та її сина — Юрка, ст. пл. ЛЧ із Ст. Пол, Міннесота.

Виставку відкрив голова ЛМКлюбу в Нью-Йорку — п. Борис Ржепецький в приватності пані Ольги Луцик та її сина Юрка і біла пісочні гостей.

Слово про Степана Луцика — як пластина та про його мистецьку творчість на пластівці тини сказав інж. Петро П'ясецький, пл. сен. ЛЧ, подавши при цьому подібне пояснення до показаного на виставці прапору 3-го кур. УСП і УПС «Лісові Чорти», автором якого був покійний мистець. (Степан Луцик був також добрим співаком). І хоч на відкритті виставки не можна було показати весь дорібок покійного мистця, бо автор, яке вело більшість картин мистця із Ст. Полу, записався, виставка, по скоплектованні всіх картин, викликала зацікавлення серед відвідувачів, і її продовжено до невідомо 30 жовтня. В п'ятницю, 28 жовтня відбувся вприміщенні ЛМКлюбу Вечір, на якому виступали зі спогадами про мистця та з обговоренням його мистецької творчості проф. Антін Малюца, маляр Михайло Мороз, пл. сен. ЛЧ Іван Костюк та інші.

Відкриття виставки образів Степана Луцика припаде якраз у треті роковини його смерті.

В доповненні до теплих слів присвячених творчості покійного мистця, надрукованих в «Свободі» ч. 192 з датою 15-го жовтня за підписом проф. Антона Малюці, мені, як доволіньому приятелю та пластомовому другові мистця хотілося б дещо додати.

Степан Луцик народився у Львові, 10-го жовтня 1906 року. Початкову школу та гімназію «Філі Державної Академічної Гімназії» — покійний мистець закінчив у Львові. Пластові остався вірним аж до своєї смерті, яка скопала його передчасно на 58 році життя, у висліді серцевої недуги 10 жовтня 1963 року у Ст. Полі, Міннесота.

Малювати почав він ще юнаком в гімназії, будучи одним з передових учнів проф. Олега Лошнева, що закінчив Малецьку Академію у Відні. Його рисунки мені інтересували тоді також польський маляр Казимир Гасвський, що був викладачем у Львівській «Промисловій Школі» і пропонував йому стипендію якщо покине гімназію і переїде на навчання до цієї школи. Батьки мистця були одначе іншої думки. Йому велено закінчити гімназію. У вищих класах гімназії майбутній мистець познайомився з Малецькою Школою Олексі Новаківського та на поручення професора о. д-ра Йосипа Застирця в вересні 1926 року він став справжнім учнем цієї школи, користуючись при цьому спеціальною опікою та стипендіями Великого Митрополита Кир Андрея Шептицького, фактичного мецената та викладача історії мистецтва в цій школі.

В 1931 році, після закінчення чотиріхрічного навчання в Школі Олексі Новаківського, мистець виїхав на студії до Парижу, де вчився у «Академі Модерні» під проводом французьких мистців — професорів Фернанда Леже та Амеде Озефанта.

Повернувшись до Львова в 1932 році, до спілки з іншими мистцями, бувшими учнями Школи О. Новаківського — Антоном Малюцю, Володимиром Гаврилюком та Романом Чорним — організував одну з тодішніх часи на зах. українських землях ідеологічну мистецьку групу «РВБ», що в

з мистцем М. Дмитренком, Е. Козаком та С. Гординським переорганізував «Спілку» під новою назвою «Українська Спілка Образотворчих Мистців» (УСОМ) з осідком у Мюнхені. Спільно з М. Дмитренком і Е. Козаком редагує журнал «Українське Мистецтво» та видає альбом кольорових репродукцій «Українське Малецьтво». В той час мистець багато малює, головню красивди Баварії, нав'язує контакт з розпорощеними у наслідку воєнних дій — мистцями, організує мистецькі виставки у Мюнхені, Регенсбурзі, та по інших містах Німеччини і по таборах ДП. В 1947 році стає дійсним членом німецького «Веруффербанд» і Мільдендер Кюнстлер» у Мюнхені та виставляє свої образи на німецьких мистецьких виставках.

В січні 1950 року по приїзді до ЗДА, поселяється в Ст. Полі, у Міннесоті. Тут організує групу УСОМ-у, влаштує власні та на спілку з покійним Антоном Павлом мистецькі виставки, бере участь в місцевих виставках, виступає на телевізії з мистецькими доповідями про українське мистецтво. В 1955 році стає членом «Міннеаполіт Сосаєті оф Арте», виступає на телевізії з мистецькими доповідями про українське мистецтво. В 1955 році стає членом «Міннеаполіт Сосаєті оф Арте», виступає на телевізії з мистецькими доповідями про українське мистецтво. В 1955 році стає членом «Міннеаполіт Сосаєті оф Арте», виступає на телевізії з мистецькими доповідями про українське мистецтво.

Великимистецька спадщина, пророблена діяльність на проєктів рідної культури, віддана і жертвенна праця для Батьківщини, а надісне — чудова вдача людини це, за що слід шанувати й поважати мистця — Степана Луцика.

### Посмертна виставка творчості Степана Луцава

(1906 - 1963)

Заходом ньюйоркського відділу ОУМА, Літературно-Мистецького Клубу, III Куреня УПС і III Куреня УСП «Лісові Чорти», відбулася у Галерії Літ.-Мист. Клубу в Нью-Йорку, 9-28 жовтня ц.р., виставка образів Степана Луцика. Це перша, тут, посмертна виставка творчості нашого мистця. І це вперше мали ми нагоду оглянути праці цього мистця. Діявон іх — широкий; від 1927 до 1953. Усіх експонатів на цій виставці було 50. Очевидно — найбільший його дорібок, це повосні роки, 1945-1953. Творчість його молодих років, а зокрема 1928-1944, пропала у воєнний хуртовині. Але те, що мистець залишив нам у спадщину, дає нам виразне його мистецьке обличчя, його характер, душу, а то й удачу.

Найперше, його постава, підхід до мистецтва був у нього поважний. Його рисунки, задоволення, завжди були передумані, пережиті душою і серцем. Його кольоритон — уже від 1944 — спокійний, зрівноважений, овияні чистотою, прозорістю й надчужністю. Його мазок, фактура — «маки в Амбергу» — згармонізовані і певні. Конструкція, композиція, краса виду чи портрету, вичута велими індивідуально.

Мистець, крім славної школи нашого великого мистця Олексі Новаківського, студіював і в Парижі. І, безперечно, Париж, його майстри й оточення дали мистецтву ширший і глибший підхід до мистецтва, до його проблем, дали йому розмах. Проте, тоном, кольоритон, він залишився в крузі української мистецької культури. Все бо інші — назовемо: спроби, що можуть нагадувати «Ліберніста» Де Ніттіса — «Нависокі Замку в невідомо» —

Володимир Жяла

### ГРИГОРІЙ КРУК

(З нагоди відвідин у мистця влітку 1966)

Перебуваючи в Мюнхені декілька разів зустрічав скульптора Григорія Крука в Домі Української Науки на різних доповідях, що відбувалися по п'ятницям 5-го серпня він прийшов на мою доповідь про Франка. Після доповіді ми вперше ближче зустрілися. Він коротко розповів мені про своє враження від доповіді, а далі ми стали говорити про його мистецькі замишування і скульптуру. В розмові він запросив мене відвідати його ательє і ближче познайомитися з його мистецькими надбаннями.

Скульптора Григорія Крука ми відвідали 31-го серпня разом з д-ром Степаном Чорним, магістром Миколою Дупляком і українським громадським діячем у Мюнхені Т. Проциком. Ательє маєстра Крука приміщенується на четвертому поверсі у північній будинку на Елізабетштрассе, 13 в Швабінгу. Так ательє, як і північній заставлені скульптурами, над якими працює наш мистець. Скульптурами прикрашені вхід до ательє, вхідні члени цієї громади, а головню пластили — друзі покійного, влаштували йому величаві похорони 12-го жовтня, 1963 року, а по його смерті влаштували його Посмертні Виставки у Ст. Полі і оце в Нью-Йорку. За його заслуги, положення на мистецькому, пластомовому та громадському полі, віддані друзі — пластили, «Лісові Чорти» заохочували біля видання збірника-монографії — присвяченого його славіній пам'яті. Ця монографія під заг. редакцією д-ра Юрія Старосольського та при співпраці мистецьких колег покійного, появляється вже в найближчому часі.

Великимистецька спадщина, пророблена діяльність на проєктів рідної культури, віддана і жертвенна праця для Батьківщини, а надісне — чудова вдача людини це, за що слід шанувати й поважати мистця — Степана Луцика.

На відомому місці в його ательє стоїть «Бюст О. Тинського Пласту, виконаний в теракоті і зроблений з приводу 80-ліття заслуженого діяча. Бюст має в собі щось особливе, а саме: погідність настрою і сконцентрованість думки. «Обливання понеділок» — це могутня жіноча сільська постаць вилита в бронзі, який характерно прикметою не є її граціозність, а втілення руху і життя. Постаць «Жінка», що як говорив маєстр: «...позичав мой мамі гроші й брав курку за процент», виконана в бронзі і є типова для сільських жидів України. «Чернець з Атоусу» (бронза) — це своєрідна аретична постаць із зложеними руками до молитви й із обличчям повним погідності, віри й самопевності. Риси цієї постаті свідчать, що чернець не дбав про свій зовнішній вигляд, а ушляхетнос свою душу, шукаючи в молитві задоволення, а в потойбічному житті щастя і вічної радості. «Студія руху» — це жіноча постаць, селянський тип, виконана в бронзі. Постаць очаровує легкістю і динамічністю руху, не зважаючи на всю складність композиційного задоволення. Скульптор показав цю постаць збоку й майстерно розв'язав систему трикутника, в якому замкаються лінії тіла. Постаць стоїть на одній нозі, а рука мистця тримається за підняту другу ногу. Такий саме вибір положення композиційно скріпив ідею руху, а саму постаць зробив легкою і повною життя. «Мадонна де ля Салет» — це велика розмірами скульптура, яка на конкурсі в 1964 році здобула перше місце й сьогодні краєстується на підвищенні перед церквою де ля Салет в Монте Верде Ново, в Римі. Постаць Мадонни — це відступ нашого скульптора від його типичних українських селянських постатей в напрямку божественних. Оглядаючи зникми цієї Мадонни важко повірити, що її саме виконав Григорій Крук. Вона відмінна своєю природою від його інших скульптур. Її характерною рисою є надземність, втілення божественних прикмет і окрема погідність обличчя характерна Мадоннам різних сто-

літь. Постаць «Невільниця» (теракота) — це знову така та типічна жіноча постаць притаманна творчості Крука. Похлисть постаць, величаву напруга в її тілі, зв'язану іззаву руки — це її характерні риси, які роблять цю жіночку замкнутою, не зважаючи на її соціальний стан. Вона хоча й невільниця за задумом скульптора, але з її обличчя пробивається вітальність. Ця постаць, це немов те радісне життя скуте щоденним турботами, які не в силі його зломити, бо воно призначене для вищих і краших задумів. «Карнавал» (бронза) — це знову добрий приклад розв'язання композицій руху, але в вертикальній площині. Постаць вдала й, не зважаючи на всю її масивність, граціозна й легка для сприймання. Особливе місце в скульптурі Григорія Крука займає пам'ятник, присвячений 60.000 українських біженців, що загинули під час першої світової війни в таборах у Гімнді, в Австрії. Цей пам'ятник висотою в три з половиною метра, викутий в місцевому австрійському граніті, стоїть на двиятарі в Гімнді на чесько-австрійському кордоні. Пам'ятник подарував маєстр Крук громаді Гімнді і вона ним опікується. В пам'ятнику втілена українська селянська родина, що перенесла всі страхотні війни на проєтзі століть і залишилася далі основою народу. В постаць цієї скульптури висловлена погорда смерті й сильне бажання до життя. Це та велика символіка, надоза до його скромності й роблять його незамітним. Видно, що мистець свідомий щодо й тому так одягається. Після перших формальних хвилими швидко розговорилися і маєстр Григорій Крук став нам розказувати про свої надбання останніх років.

В відомому місці в його ательє стоїть «Бюст О. Тинського Пласту, виконаний в теракоті і зроблений з приводу 80-ліття заслуженого діяча. Бюст має в собі щось особливе, а саме: погідність настрою і сконцентрованість думки. «Обливання понеділок» — це могутня жіноча сільська постаць вилита в бронзі, який характерно прикметою не є її граціозність, а втілення руху і життя. Постаць «Жінка», що як говорив маєстр: «...позичав мой мамі гроші й брав курку за процент», виконана в бронзі і є типова для сільських жидів України. «Чернець з Атоусу» (бронза) — це своєрідна аретична постаць із зложеними руками до молитви й із обличчям повним погідності, віри й самопевності. Риси цієї постаті свідчать, що чернець не дбав про свій зовнішній вигляд, а ушляхетнос свою душу, шукаючи в молитві задоволення, а в потойбічному житті щастя і вічної радості. «Студія руху» — це жіноча постаць, селянський тип, виконана в бронзі. Постаць очаровує легкістю і динамічністю руху, не зважаючи на всю складність композиційного задоволення. Скульптор показав цю постаць збоку й майстерно розв'язав систему трикутника, в якому замкаються лінії тіла. Постаць стоїть на одній нозі, а рука мистця тримається за підняту другу ногу. Такий саме вибір положення композиційно скріпив ідею руху, а саму постаць зробив легкою і повною життя. «Мадонна де ля Салет» — це велика розмірами скульптура, яка на конкурсі в 1964 році здобула перше місце й сьогодні краєстується на підвищенні перед церквою де ля Салет в Монте Верде Ново, в Римі. Постаць Мадонни — це відступ нашого скульптора від його типичних українських селянських постатей в напрямку божественних. Оглядаючи зникми цієї Мадонни важко повірити, що її саме виконав Григорій Крук. Вона відмінна своєю природою від його інших скульптур. Її характерною рисою є надземність, втілення божественних прикмет і окрема погідність обличчя характерна Мадоннам різних сто-

### ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР ЛАВРЕАТОН VII КОНГРЕСУ СФУЖО

Заходом Гуртка Книголюбів Окружної Ради Відділу СУА та 12-го Відділу Українського Золотого Хреста — всі в Шикаго, відбувся в суботу, дня 3-го грудня ц.р. Літературний Вечір для шанування шикагівських авторів, що зістали нагороджені згл. відзначені на 7-ому літературному конгресі Світової Федерації Українських Жінок на гумореску: відомої поетеси Ганни Чернів, повілестки Ірини Луїви та акторки і режисерки Емілії Кулик.

Вечір відкрила голова Гуртка Книголюбів Ульяна Терлецька та відчитала вступне слово ред. Лідії Бурачницької, надіслане спеціально на той вечір, в якому вона представила історію літературних конкурсів СФУЖО.

Перша читала свою гумореску «Інспектор Маєстрина» Ганна Чернів. Перед її вступом Ульяна Терлецька представила її, змальовуючи її літературну діяльність, її працю для здобуття знання — (магістерка з порівнюючого мовознавства та бібліокарства на одному з першових американських університетів — Юніверсіті оф Чикаго) — та праця над розбудовою українського відділу в бібліотеці університету.

Орися Гарасовська говорила про літературну творчість Ірини Луїви та відчитала її гумореску «Гриць і Вадим». Третю лавреатку, Емілію Кулик представила зібраним голова 12-го Відділу Українського Золотого Хреста, Анна Рибак та розповіла про її працю на українській сцені. Сама лавреатка відчитала нагороджену гумореску «Олімпочка».

Присутні нагороджували авторку гучними оплесками та частими вибухами сміху. Всім лавреаткам піднесено квіти, що їх подавала, одягнена в народний одяг Ляля Струц, дочка однієї з членок Гуртка Книголюбів. На закінчення літературного вечора Орися Гарасовська відчитала, надіслану авторкою, нагороджену на 7-ому конкурсі гумореску «Гриць і Вадим» Мусією Савицькою. Мусією «Молода Кров». З огляду на актуальність проблем заторкнених в тій гуморесці, часті бурхливі оплески переривали читання.

В 1965 році за ініціативою Архиспископа Івана Бучка маєстр Крук виконав бюст Кардинала Йосифа Сліпого. В цьому ж році старанням Кардинала Сліпого, скульптор Крук виконав бюст Папи Павла VI. «Різьба Григорія Крука, — як писав Микола Яковлів (атеїст), приятель Ігора Стравинського, — не має нічого спільного з хворобливою, антискульптурною й фальшивою уявою сучасних різьбарів. В його техніці видно печать майстерності скульптора високої класи». Своєю тематикою, нахилом і своєю творчою манерою, він залишається вірним українському селянському середовищу. Він скульптор краси бурхливої, хвилюючої, драматичної, а при тому повної життєвого спокою і тиші. Його теми натхнені, цікаві й наскрізь оригінальні. В кожній своїй різьбі він є собою, вносить щось нове, проявляє силу свого таланту. Він не розраховує на ефект. Його поплонно мистецтво, яке він бачить в спокої стоїть на одній нозі, а рука мистця тримається за підняту другу ногу. Такий саме вибір положення композиційно скріпив ідею руху, а саму постаць зробив легкою і повною життя. «Мадонна де ля Салет» — це велика розмірами скульптура, яка на конкурсі в 1964 році здобула перше місце й сьогодні краєстується на підвищенні перед церквою де ля Салет в Монте Верде Ново, в Римі. Постаць Мадонни — це відступ нашого скульптора від його типичних українських селянських постатей в напрямку божественних. Оглядаючи зникми цієї Мадонни важко повірити, що її саме виконав Григорій Крук. Вона відмінна своєю природою від його інших скульптур. Її характерною рисою є надземність, втілення божественних прикмет і окрема погідність обличчя характерна Мадоннам різних сто-

Автор цього допису представив лавреаткам від імені Товариства Українських Бібліотекарів Америки та Українського Національного Музею в Шикаго та побажав їм дальших успіхів.

Під час вечора відбувалися продаж творів Ганни Чернів та письменника Степана Рибакка, якому — по змові — допомагає Гурток Книголюбів.

Не беруся аналізувати відчитаних гуморесок, бо це вже зброяла конкурсова комісія. Може лише сказати, що прикметою тих гуморесок було, що вони не представляють героїв, ані мучеників — це у нашій літературі у Вільному Світі майже обов'язкове, але значаєних людей, яких стрічаємо на кожному кроці, з їхніми прикметами, недоліками та способом думання.

Ми можемо стрінути у нашому житті неодиного «Інспектора Маєстрина», яка (який) може бути раз громадською совістю, другим разом карою Божою.

Гриць був також небуденним явищем у наших таборах переселених осіб з тим, що не завжди його роман починався так щасливо для нього, як в гуморесці.

Не є також вдуманим типом Олімпочка, жінки, що вбрала в себе як губка тільки злі сторони американізації. Прикметою тих гуморесок є, що вони — в більшості зв'язані з Новим Світом, який у нашій літературі у Вільному Світі є свого рода «табу» — тематика нашої літератури рідко коли сягає поза рік 1945.

Не зважаючи на те, що того вечора було в Шикаго щось декілька поважних імпрес, на залі було около 60 осіб.

Після офіційної частини вечора установи, що улаштували той вечір, прийняли гостей чаєм та солодкими, при якому ще довго продовжувалися гуртки.

Під час зустрічі виголосила привіт від установ Міннеаполіс, Мін., зокрема від хору «Дніпро» та видаваного ним музичного журналу «Вісті» Олександр Костюк, що в томи часі побувала в Шикаго. Вже при кінці чайного вечора надійшла телеграма від

п. Марусі Бек, фундаторки літературних нагород СФУЖО, в якій вона виправдувалася, що не змогла особисто побути на літературному вечір, градулювала лавреаткам та бажала успіхів установам, що улаштували той вечір.

Пізно вечером публіка розкохалася додому, відїла установам, що улаштували той вечір, відомих зі своєї культурної, громадської та харитативної праці.

Роман Верес

### Д-р А. Рудницький закінчив оперу «Анна Ярославна»

Філадельфія. — За п'ять місяців напруженої праці, включно з літньою відпусткою, композитор Автін Рудницький у Томс Рвері, стейті Нью Джерзі, закінчив оперу «Анна Ярославна», на лібретто Леоніда Полтави, в основному якої покладено історичний факт одруження французького короля Генріха I з українською князівною Анною, в XI столітті.

З історичних постатей в опері виступають князівна Анна, її батько князь Ярослав Мудрий з дружиною, а у французькій частині — король Генріх I, кардинал Парижу та графіння Монморансі з королівського двору.

Окремі сюжетні лінії, наперед узгоджені між лібреттистом і композитором, мають елементи творчого допису, зокрема в біографії графінні. Опера закінчується історичною сценою в Рейміс, де відбулося вінчання Генріха I і Анни, в присутності посольства русів, французької знаті та мас народу.

Основна ідея опери полягає у звеличчєнні княжкої Української Держави, як інтегральної частини Європи і як країни, яка бажала дружніх відносин заляді власного розвитку і добра інших народів — шляхом шлюбного поєднання різних правлячих родів.

Лібретто опери написане віршами. Велику ролу в опері «Анна Ярославна» відіграють хор: дружинники русів, молодих київських дворянок — подружок кн. Анни, групи французької знаті, народу Франції та ін. В оригінальному музичу опери композитор включив декілька найстаровинніших українських народних пісень з обрядового циклу. «Анна Ярославна» — це ціловечірня опера на три дії і п'ять відслон. Композитор уже передав клявір опери «Анна Ярославна» до друку.

Н.О.

### Вислід блискавичного конкурсу на аніграми

Підготовляючи 2-ий З'їзд Українських Журналістів Америки і Канади, Спілка Українських Журналістів Канади розписала «Блискавичний конкурс на епіграми». У висліді проголошеного конкурсу наспіли у визначеному реченні на адресу Спілки призначені на конкурс тексти від 16 авторів. Тексти були позначені такими гаслами: Ег-ег-ег, Подольак, Д. П., Сяя, О. Оса, Хрещатик, А. Л. Сатирик, Папай, Кіндрат Осика, Дід Монька, Шило, Солаха, Панько Незабудька, Іван Осипів, Серафим Архангел, Гуцул Самоук.

Журі конкурсу, у складі: Борис Олександрів, Олена Глибочик і Мирон Левницький, відкинуло деякі тексти, як невдповідні до вимог конкурсу. З прийнятих на розгляд епіграм Журі конкурсу доручило прочитати під час бенкету епіграми 5 авторів, позначених гаслами: «Н.С.» (Н. Сенека, Бруклін, Н. Я.), «Серафим Архангел» (Мар'ян Незабудька) (Демус, Трентон, Н. Дж.), «Солаха» (Стефанія Гурко, Торонто), «Іван Хрещатик» (Іван Манилюк, Нью-Йорк), «Дід Монька» (В. Левницький, Торонто).

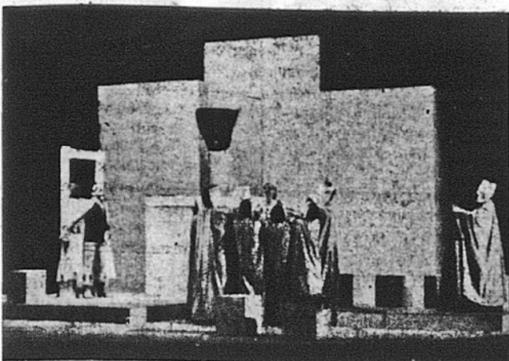
Журі конкурсу вирішило не признати нікому першої нагороди. Другу нагороду вирішило признати авторці, що виступив під гаслом «Дід Монька» (В. Левницький), а третю авторці, що виступив під гаслом «Іван Хрещатик» (Іван Манилюк).

Лабок, Тексас 25-го жовтня 1966 року  
Управа СФУЖ Канада



Англомовне видання «Веселки»

ЛЕСА ЛІСАК ЛІСТ ДО ТОВАРИШКИ



Сцена із "Камінного Господаря" в постановці Нового Театру

Тому, що в Тебе за родинними обов'язками, а в мене за працею не залишається багато часу на листування, доводиться об'єднувати листами лише тоді, коли людина справді "мусить" щось написати. Тож вибачаючись за довгу мовчанку, шлю Тобі ширий театральний привіт!

Чому саме "театральний"? Ти ж бо досі, хоч минуло від цього часу трохи років, не перестала думати про твое "перше кохання" — рідний театр. І Тобі — здається від "Метрополі" в зелених горах прегарної Вірджинії, буде цікаво почути про першу постановку "Нового Театру" — про "Камінного Господаря", Лесі Українки.

Знаю, як Ти жаліла минулої весни, що не довелося Тобі поїхати до Нью Йорку на прем'єру цієї драми. Ти не тільки хотіла побачити цю постановку, Ти ж хотіла зустрітися й поговорити з колегиною своєю "колегою" із Театр-Студії в Німеччині — теперішнім керівником "Нового Театру" Володимиром Лісняком. Зате мені пощастило недавно побачити цю постановку в сусідньому місті і тому хочу Тобі дещо про неї розказати.

Про самого "Камінного Господаря" — Тобі, що вивчала колись в Студії цілі сцени напам'ять — зайво говорити. Хто вивчав так, як Ти, чи навіть тільки читав цю глибоку драму — ніколи не забуде її. Мене саме тому, що в ній стільки цієї прозоро-ясної глибини. Може, тому, що багато прекрасних думок назавжди залишаються актуальними. Пригадуєш собі, як Тобі був подобався вислів, що "воля без обов'язків є сваволодя"? — або цей вислів Дольдере про "нелегкі стегни"? Або, як Ти сміялася з дотепних у своїй правдивості завваг Станареджі, не згадуючи вже про чудові свої розмови... і дрібну цинізму монологу Дон Жуана. Тому, коли десь трипадково почувши, або навіть прочитавши, що "речі Лесі Українки такі тяжкі, що їх неможливо скопити людським розумом" — всімішлася тільки добродушно.

Бо на виставі "Камінного Господаря" сидів біля мене тринадцятирічний хлопчик, який тільки раз запитав свою маму про пояснення, бо все інше було йому — як казав — зрозуміле. Йшло про закінчення драми, а саме про те, чому Дон Жуан побачив у зеркалі замість своєї постаті — постать Командра. Точніше, чому простягнена до дзеркала рука Дон Жуана зустрілася з рукою Командра. Вислухавши — до речі дуже влучного пояснення мами, — хлопчик заявив, що тепер йому вже ясно. Ах, правда, треба додати, що цей хлопчик дуже добре говорив по-українськи... чи не здається Тобі, що коли знається рідну мову, то й Лесю Українку зрозуміти не так важко?

публіка якось не спішилася домія, як це звичайно буває по скінченні всяких наших "импрес". Люди стояли гуртками — і говорили. Обмілювалися враженнями. Були неначе б то схвилювані — чи може, краще сказати, зворушені...

Пробач, але тут мушу зрозуміти маленьку дилему: саме про це... зворушення. Коли я спішилася просто з праці на виставу, я сказала собі в душі: "поїду, побачу, але вже не буду зворушуватися". Бо... ніби доки можна? Часи молодечого, пристрасного, аж до безкритичності, глибокого захоплення театром — повинні вже минути. "Дорослі люди" — такі як ми, повинні сприймати прояви мистецтва з опанованістю та об'єктивністю. Треба бачити явища такими, як вони є, тобто — без особистих емоцій.

.. Дорога Моя! Якщо хтось скаже Тобі, що ми можемо відноситься до нашого рідного українського театру "холодноокровно" — не вір в це!

З хвилюючою, коли підніється куртина й поливає зі сцени кругле, чисте, точне слово — тоді вмиє зникати всякий "реалізм" — і тоді непереможно — чарівний світ "уявляю собі" — захоплює глядача у свій полон. До речі — треба признати, що актори виконавці "Камінного Господаря" таки попрацювали над словом, і що в більшості випадків воно звучало так як треба — переконливо. Та це тільки мимоходом, бо пишу листа до Тебе, а не якусь "рецензію" на постановку п'єси.

Тож, вертаючись до "зворушення": нічого з мови постановки, брати речі такими як вони є, без додаткових емоцій — не вийшло. А чому, Тобі пояснювати не треба. Хіба можна дивитися байдуже на таке відрядне явище, як те, що група молодих людей хоче продовжувати традиції українського театру? Хіба можна, байдуже сприймати факт, що такий театр вже заіснував? Що молоді люди, по праці "заробітній" знаходять окошту, силу, й час ходити на проби, вчитися, трудитися? Що вони відчувають потребу театру — не тільки для себе самих, як могоб здаватися, але... чи не головню? — для нас, для громадянства? Чи те, що вони ідуть мільні, щоб до нас... і до тих "тринадцятирічників" на залі, донести слово Лесі Українки — не є вже само по собі "зворушення"? В часах, коли ми постійно говоримо про те, що "молодь треба виховувати в українському душі"?

.. Ти пригадуєш собі чим колись для нас, коли ми були дітьми й коли підросли, був рідний театр... Не думаю, що призначення й роль українського театру змінювалися від того часу. Треба радше думати над тим, якби нам зберегти й задержати почин групи молодих ентузіастів, бо хіба на цю назву актори "Нового Театру" собі заслужили... Дочитуючи цього листа, може подумати: "як так, що нічого не сказано про гру акторів?"

Дорога — з власного досвіду, як колишня актриса знаєш, що... висловлювати з боку критичні завваги дуже легко. Грати на сцені — куди трудніше. Але вони всі — твої "молоді колеги" — давали собі раду із цими "трудностями". Зовсім добре давали собі раду... Знаю, що Ти хотіла б ім

НЕВТОМНИЙ ТРУДІВНИК — ДМИТРО ЧУБ

(До 60-ліття з дня народження й 40-ліття літературної діяльності)

Вісімнадцятого грудня цього року минає 60 років з дня народження заслуженого народного діяча, письменника, науковця, журналіста, учителя й виховника молоді — Дмитра В. Чуба. Народився він і виховався в колісці українського національного відродження, яка щедро нагородила наш народ численними й невтомними трудівниками, — на мальовничій Полтавинці, в містечку Зинькові. Там же закінчив індустріально-технічну школу, а пізніше, переїхавши до Харкова, — Харківський державний педагогічний інститут. Перебуваючи на рідних землях, учителював у середніх та вищих навчальних закладах, викладаючи українську мову й літературу.

З початком війни був мобілізований до совєтської армії й як рядовий вояк потрапив на Західний фронт. Після розгрому на терені Білорусії трьох совєтських армій, де було оточено більше, ніж півмільйона війська, потрапив до німецького полону, з якого врявався завдяки знанню німецької мови. Після проїзду 900 кілометрів від Могилева і через 28 днів був уже в рідних місцях, що страждали від руїни й голоду. Як і тисячі інших, війна закінчила його в Німеччині на працю. Після капітуляції гітлерівських армій живе в таборах утікачів і приймає активну участь в громадському й культурно-освітньому житті. Спочатку в Старому Ульмі, де був культурно-освітнім референтом і читав лекції на курсах українського мистецтва та співробітничав у редакції часопису "Українські Вісті", а потім в Новому Ульмі, де викладав в українській гімназії мову й літературу. В кінці 1948 року став культурно-освітнім референтом табору в Штутгарті — Цуффенганзені. Весною 1949 року виїхав до Австралії.

В Австралії на його долю випала тяжка піонерська діяльність в ділянці організації рідного шкільництва. Після заснування Об'єднання Українців Австралії в 1951 році був його культурно-освітнім референтом і співпрацював у місцевих газетах — "Вільна думка" та "Єдність". За його редакцією вийшло тоді одне число універсального журналу "Наш Вісник". В 1952 році був вибраний заступником голови шкільної ради Вікторії, а з 1954 року на протязі довшого часу очолював Українську Центральну Шкільну Раду в Австралії. Під його керівництвом наша школа в цій країні стала упорядкованою інституцією виховання дітей й молоді, яка нараховує вже тисячі учнів і сотні учителів.

Одночасно Дмитро Чуб очолює літературно-мистецтвий клуб у Мелборні, де відбулося багато вечорів, присвячених творчості наших видатних письменників. На запрошення місцевих громад прочитав уже кілька десятків доповідей про творчість Тараса Шевченка, Миколи Зерова, Івана Багряного, Докії Гуменної, про діяльність Марії Заньковецької, Івана Рубчака та інших діячів культури. Разом з тим пише свої літературні твори й співробітничав в таких часописах: "Українські Вісті", "Новий Шлях", "Український Прометей", "Вільна Думка", "Єдність" та журналах "Нові Дні", "Київ" і "Юнацький світ". Часом дописує також до українського радіо у вільному світі.

З окремих видань його авторства або за його редакцією вийшли такі книги: дві збірки ліричних поезій (ще вдома), "Шевченко в житті", "На гадючому острові", "Це трапилося в Австралії", "Вовччя", В лісах над Вазмою". П. Вакуленко й "Джунглях Гвінеї", його ж "Весела Кукабара", Б. Сібо "Літаючи самоцвіти", М. Дейнеко "Оля Перевізниківна", Л. Далека "Легіт і бризи" та кілька чисел альманаху "Новий Обрій".

Літературно працює почав займатися ще в 1924 році, а друкуватися з 1926 року. Був членом літературних організацій на рідних землях, а тепер активно працює в "Слові". Скромною кропítőкою і завжди будуючою діяльністю заслужив Дмитро В. Чуб загальну пошану серед українського громадянства на еміграції і заслужене звання невтомного народного трудівника. Широкоєречно вітаємо його з ювілеєм і бажаємо ще багато літ життя і праці.

Через помилку в адресі цей лист попав не до рук адресатки, але до Редакції. Нічого не шкодить. В ньому немає ніяких "секретів".

Алла КОССОВСЬКА КРАСВИД З ВІКНА

В спокійнім золоті згоряє день осінній На заході, над Вільямсбургським мостом. На фоні світлим ліній так прости. Піднявся в небо дим рожевосиній Із димарія фабричних. Голуби, Як рій бджолидий, круяться в повітрі І вітер гра на дотгах, як на цитрі, Ті звуки ніжні-ніжні і слабі... Внизу, на вулиці стигає звук моторів... Люблю я цей передвечірній час, Коли, здається, завмирає горе І хвилі пристрастей вже не турбують нас. Коли, здається, що над цілим світом Панує благосний, золотосяйний мир І небо ладіне всіх огорта привітно, І, засинаючи, стиха бурхливий вир Людської суєти. Прекрасна жила та! Душа зливається із космосом в єдине, Неначе відбулося щось таємне шні, Якесь містерія велична і свята.

Юрій Чапленко і його Атомпроба

Народився Юрій Чапленко 1924 року на Україні. Вищу освіту почав у Львові, де студював електричне інженерство. Прибув до ЗДА 1949 року. Продовжуючи освіту, 1955 року одержав звання B.S. з хемії, а 1962 року — M.S. з хемічного інженерства (перше — університет Rutgers, друге — Newark College of Engineering).



Юрій Чапленко

Від 1956 до 1966 року працював як хемік у компанії Singer, обслуговуючи американські та закордонні фабрики цієї фірми. За той час заляпував для Singer-а кілька аналітичних лабораторій, особисто засновуючи лабораторії та навчаючи їхній персонал у Мехіко та на Філіппінах.

Від минулого року працює у фірмі Spex Industries, Inc., де завідуює хемічною лабораторією та розробляє нову аналітичну апаратуру, спеціалізуючись в спектроскопії та диференціальному термічному аналізі.

Спільно з Д. О. Ландоном, удосконалив емісійний спектроналізатор, що його тепер фірма Spex продукує під маркою "Атомпроба". Проект Атомпроби був демонстрований весною 1966 року під час Спектроскопічної Конференції у Пінтсбурзі, Па., а перший комерційний "модель" — на виставці Східного Аналітичного Симпозіюму, що відбулася в Нью Йорку в листопаді 1966 року.

Цього року читав доповіді про Атомпробу на Всеамериканському 3'їзді Спектроско-

півнів у Шикаго та на зборах Спектроскопічного Товариства Індії. Доповідь про Атомпробу була також включена в програму Мікроналітичного Симпозіюму, влаштованого Національним Бюрою Стандартів у Вашингтоні.

Опублікував кілька технічних статей, з яких одна була відзначена нагородою. Належить до Американського Хемічного Об'єднання (ACS), Товариства Американських Гальванотехніків (AES), Товариства Прикладної Спектроскопії (SAS), та Американського Товариства для Випробувань і Матеріалів (ASTM).

В суботу 10 грудня ц.р. Юрій Чапленко виступав із доповіддю про Атомпробу на сходяни Ньюйоркського Відділу Товариства Українських Інженерів Америки.

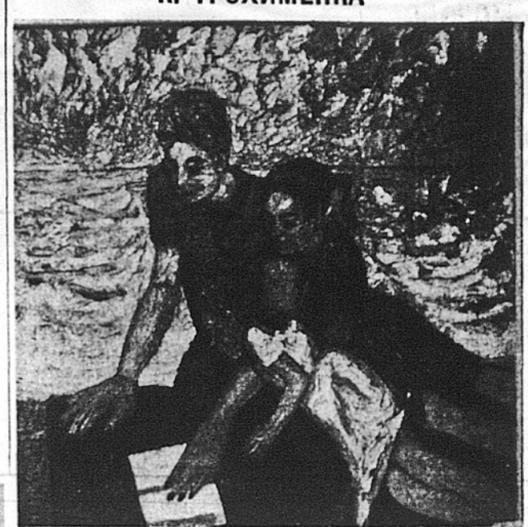
Нижче подаємо його статтю про "Атомпробу".

Юрій Чапленко Атомпроба — нове аналітичне знаряддя

Атомпроба — це новий науковий інструмент, що його почала виробляти наша фірма Спекс Індустріес, Інк. Фірма СПЕКС славна своїми спектроскопами, що дуже популярні серед науковців-дослідників. Від давніх часів, хеміки шукали засобів для аналізу мікрохімічних складників у різних матеріалах. Особливо цим цікавилися люди, що працювали над металургійними проблемами. Найстаріший спосіб був простий, але повільний і незручний: мікрохімічними рідчинами треба було вирізати окремі складники матеріалів і потім, зібравши достатню кількість, аналізувати їх методами класичної хемії. Порівнюючи недавно, два нові винаходи уможливили аналіз без попереднього виділення мікрохімічних частинок. Ці винаходи — електронічний мікроспектроналізатор та лазер. Обидва інструменти вимагають спеціально вишколених операторів.

Порівнюючи з цими інструментами — досить складними, наша Атомпроба — дуже нескладне знаряддя, це емісійний спектроскоп, що ним може оперувати кожен хемік чи металург. Атомпроба складається з двох головних частин: спектрометра (СПЕКС 1700-11, типу Черин-Турнер) та металургійного мікроскопа. Матеріал для аналізу можна спочатку оглянути за допомогою мікроскопа, щоб знати потрібне місце. Тоді — тут же, під мікроскопом — це місце можна спектрографічно збудити за допомогою мініятурної електричної іскри, що може бути скервована з точністю до двох мікронів і випалює кратер 10-70 мікронів завширшки, випаровуючи дуже малу кількість матеріалу, кілька тисяччастих частин мікрограму. Світло від іскри потрапляє до спектрометра, де спектр матеріалу можна негайно записати на фотографічну плівку або за допомогою електричного самописця.

МАЛЯРСЬКА ТВОРЧИСТЬ К. ТРОХИМЕНКА



"Нак нижкою" — картина К. Трохименка

Чотири роки тому ми оглядали в Торонтській галерії "Ми і Світ" малярські твори Кліма Трохименка. Тоді в щоденнику "Глоб енд Мейл" мистецький критик Перл Мек Карті помітила дуже прихильну оцінку про нашого мистця. Не менш прихильно привітали його й ми.

В цьому році Трохименко виступив знову в цій же галерії з новими працями. Виставка його творів була відкрита 19 вересня і тривала до 1 жовтня ц.р. Цим разом Трохименко поруч натурмортив виставив і фігуральні композиції.

Стиль мистця — примітивіста близький сучасним модерністам. Досконалий колорит, прищитово-ігнорует третій вимір, такий типовий для мистецтва барокко і його фіналу — реалістів. Він ігнорує і форму об'єктивного сприймання довільної природи. Тому його композиції і з формального боку надуже цікаві.

Як колорист Трохименко глибоко вивчив проблеми імпресіоністів і постімпресіоністів, але останні домінують в його техніці. Імпресіоністи ще копіювали натуру, а Трохименко вже зовсім вільний від наслідування природи. Природа, якої не відкривається (він не абстракціоніст), в нього його власна, із його власної візії. Вона підлягає власним законам конструкції, як у найвищих селян і дітей. Різниця лише в тому, що він підіймається понад поверхню простоту у складних, чаше недоступних навіть академічним мистцям, проблемах, визначаючи предмет колорити не лише на основі їх локального характеру і світла, але й релятивного їх відношення у з'єднанні з іншими у різних положеннях в часі і просторі природи. Ці закони природи він не копіює за їх імпресіоністичною химерністю хвиляни (світла), але за нормами зафіксованих у пам'яті відношень між ними, як мистець їх запамят'яв (отже синтетично) і за законами чистої кольористичної математики його безпомилкового ока.

Пані Дорота Грефлі — мистецький критик "Філадельфійського Бюлетеню" та власниця і редакторка мистецького журналу "Арт ін фокус" — пише ось що про індивідуальну виставку Кліма Трохименка яка відбулася в Челтенгемі.

В 1950 році він прибув до Америки та оселився у Філадельфії. Із вродженим відчуттям барви і композиції, створив добіру серію мерктивної природи, з квітами, які чергуються від червоних кольорів осені до чорних троянд, де форми витесані важкими чорними, синіми та зеленими мазками і пробиваються, як червоні проблиски.

У Філадельфійському "Інквайрері", листопад 1964 року, Вікторія Донуеу згадує про виставку образів Трохименка в Челтенгемі Арт Центр писала: "В індивідуальній виставі серйозні олії Кліма Трохименка поєднують примітивістичний підхід з багатим відчуттям барви."

"Листи до Приятелів", книжка 3/4 1964 р., писали: "Цікавим виступом була виставка Кліма Трохименка в приміщенні клубу в Нью Йорку. Примітивіст, він зумів виробити собі власний спосіб малювання, з безперечними успіхами в образах з квітами і мертвою природою."

В 1951 р. доктор Барнес — музей у Філадельфії, закупив композицію образу із шести фігур. Відомий колекціонер у Філадельфії, д-р Барлет у своїй колекції має 15 образів Кліма Трохименка.

Торонтський мистецтвознавець і критик Мек-Карті дає таку тумку: "Рід примітивного мистецтва, що не є банальне, а де брак регулярного шкolenня, сполучею недоступних навіть академічним мистцям, проблемах, визначаючи предмет колорити не лише на основі їх локального характеру і світла, але й релятивного їх відношення у з'єднанні з іншими у різних положеннях в часі і просторі природи. Ці закони природи він не копіює за їх імпресіоністичною химерністю хвиляни (світла), але за нормами зафіксованих у пам'яті відношень між ними, як мистець їх запамят'яв (отже синтетично) і за законами чистої кольористичної математики його безпомилкового ока."

Б. С. Пані Дорота Грефлі — мистецький критик "Філадельфійського Бюлетеню" та власниця і редакторка мистецького журналу "Арт ін фокус" — пише ось що про індивідуальну виставку Кліма Трохименка яка відбулася в Челтенгемі.

1966 рік — це Франківський Рік. Вшанувати пам'ять Великого Каміняра, найкраще пізнанням його життя і творчості. В цьому допоможуть Вам: 1. У СТОРІТЧІ НАРОДИН ІВАНА ФРАНКА. Збірник праць і статей таких авторів: Володимир Дорошенко, Богдан Крапів, Олександр Кульчицький, Володимир Янів, Григор Луцицький, Пантелеймон Коваль, Василь Лев, Олександр Домбровський, Кость Кисілевський, Василь Мудрий, Стр. 198. Брош. \$2.50 2. Іван Франко: ВІБІР Із творів. Стр. 396. Тверда обрива \$3.50 Брошура \$3.00 3. Лука Луци: ІВАН ФРАНКО. Життя і творчість. Брошура \$1.50 4. IVAN FRANKO — THE POET OF WESTERN UKRAINE. Selected Poems Translated by Percival Cundy. Edited by Clarence A. Manning. Pages 265. Hard cover \$4.50 Замовлення слати до: SVOBODA, 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Іванна Савицька-Мусій

НАРОДЖЕННЯ „МОЛОДОЇ КРОВІ“

(фейлетон)

От і щасливець той Микола, — подумала я, прочитавши Понеділкуві „Смішні слізочки“ Нагородив Його Господь зламав ногою, і вийшла з невеликого каліцтва збірка оповідань, книжка вийшла, та це й яка! Щастяка той Миколацько та й годі!

І от який, ні сіло, ні пале, причепилося до мене думка, що якби так і мені припадочок з ногою, може б якась збірка зліпилася, каточка якась — чи навіть коротке оповідання.

Стала я з тої пори обходити всі метушливі, торонські вулиці, шкільні майданчики, велелюдні бенкети, ану ж якась милосердна рука жбурне на долівку бананову шкуринку чи хоч би сливовку кісточку ради підслення літературної творчості, щонебудь таке, від чого, будімо, похвизнутися можна і скалічитись гумористично на два-три місяці.

Але щастя до мене не квапилося. Та трапилося, що навістила мене звичайнісінька простуда. Добре й це, коли нема кращоого, — подумала я і пірнула в постіль. Поки домашній лікар прибів до мене з чудодійною валіскою, поки з цілющою медікусю прислали штафетою ліки, я вже покляла біля себе папір, олівць, радирку, з одного боку здоровенного Грінченка, з другого — худорлявого Голоскевича, і стала дождатися надхнення.

Проминула година, може й дві, як рипнуло вікно у шестипверховому хмародері й кризь нього злинула ніжно-етерична муза, мізміної, ледве видної статури, з кучерявою, мов у Івася, голівкою, з незабудковими Микольцевими очима. Сіла на окрасчок письмового стола й стала нашіптувати, наворочувати:

Пиши, пиши, тільки не оповідання, не казку, а гумореску - сатиру... не святий горішки ліпайть... Пробуй і собі ліпнати смішних керамічних посуд і посилаї на жіночий конкурс. Ану ж поацяти! Пробуй!

Іразу заболіло щось, зацміло в лівій нозі, голова закрутилася, запаморочилася, білий гіпе з готовими авторграфами будімо обліпнв кісточку і навис творчим тягарем...

Гаразд, думаю собі, нога зломана, муза діє, могу починати писати... Так народилася „Молода кров“.

Вибаچه мені, Івасю і Миколо, що я без вашої згоди, шляхом конкурсу СФУЖО пропхалася на лано самотворців, до чоловічого тісненого гетта. Я ж не сама, зі мною армія жінок, узброних в гострі пера, під прапором Марусі Бек, міцною лавою пре на чоловічі позиції. Ми „ловачки“, ше дово не зможемо виконувати встановленої вашою юнісю норми, та це не значить, що ви, гумористи з експірієсом, ради солідарності й джендментства, повинні сповільнити творчий темп. Борони вас, архангеле! Пишіть, здорові, скільки можете, а ми, жіночки зі свіжою молодіою кров'ю, підігатимемо за вами, задихуючись потрошки.

„ЖИВІ ЗАБАВКИ“

Центральна Управа СУМ видала книжечку для дітей Л. Полтави „Живі забавки“. Книжечка своєю тематикою підходить на зимовий сезон і може служити на святий подарунки для дитвори. Вона також надається на лектуру в перших класах шкіль українознавства.

„Живі забавки“ це невелика поема для дітей про зиму. Вона містить 8 сторінок кольорового графічного тексту та 16 ілюстрацій в трьох кольорах на цілу сторінку. В більшості текст розділений на тіл ілюстрацій. Ілюстрації виконали Г. Різняк і Петро Сидоренко. Графічне оформлення В. Голуба. Книжечка вийшла в серії Дитячої Віблотеки СУМ ч. 1.

БЛАГОСЛОВИ, МАТИ!

Перед нами лежить на столі книжка артистично оформлена старовинними мережками і рисунками, які вже відводять думку читача десь далеко-далеко в минуло до даччів. Розкрависмо цю (вже дорогу нам) книжку і зі здивуванням зауважусмо масу різних предметів, з яких кожен уже вартій почесного місця в музею стародавностей. На кінці книжки бачимо перелік цих ілюстрацій, яких мас бути не більше ніж менше ут 274. Там же наприкінці подано й списки джерел, на які авторка посилається, пишучи свою книжку-твір. З подивом відумосуємо, що цих джерел сотки. А серед них бачимо і енциклопедія Британіка, і М. Грушевського, і П. Єфименко, і П. Капбела, і І. Срезневського, В. Латишева, Левіс Фарела, Джемса Гастінгса, навіть Е. Блавацьку і це й це без кінця. Це вже пахне казкою не тільки для старших дітей, як визначас дехто з критиків. На мій погляд, це с твір, над яким мусить не одна голова задуматися і вивести певні висновки. Це с твір, який підштовхусь історика і взагалі кожного любителя старовини довідатися про речі, яких ще не знає, і перевірити факти, які уважав до цього часу непомилливими...

Отже, наша скромна письменниця пані Докія Гумєнна без наукових титулів порушила такі питання, які вже давно повинні були б стати темою дослідів для наших високих наукових осередків. Так чи не так, а наша ж скромна пані Докія Гумєнна мовчки і без зайвого розголосу побудувала собі пам'ятник нерукотворний, написавши цілу серію напівмістерійних творів, які закінчили (віримо, що не останні) твором: „Благослови, Мати!“

Читачі напевно не будуть ображені, що авторка цього твору документально довела (та й не вона перша), що на початку людської свідомості творцем родинного життя, першим провідником роду, першим духовним провідником - жерцем і носієм родинних традицій була мати. Ті ж, що пізніше вийшли в патріархат, в тих часах були лише смиренними виконавцями її волі. Хоч авторка із скромності це не так яскраво і підкреслює.

Мене, о о о б і с т о, разом до всіма історичними моментами затрученими в цім творі (де, правду сказати, все „історичне“), найбільше зацікавив опіє чергування зведення і їх впливи на розвиток громадського життя на землі і те, як під впливом матері творилися мови між людьми, перекази, міти та казки. Признаюся, що від першої авторки: „Благослови Мати!“ я довідася докладно про величину і вагу



Докія Гумєнна

маму. Навіть про вагу його одного зуба. Цікаві теж описи постанови імен поганських богів, подібність яких знаходимо і в Індії, і в Греції, і в Єгипті. Певен, що кожного б зацікавила держава Гетитів, яка від 2500 і до 1,190 року променувала своєю культурою і високо розвинутими виробами в давньому світі Малої Азії. Видно, під тиском дикої сили вони мусіли відійти на Чорноморський Низ, де і зникли тасмично, а їх місце зайняли кімерійці, які так само через 500 років змінилися на скитів. Останні вразили нас фактом існування їхньої столиці (царських Скитів) точно у місці перебування Січі Запорізької. Невільно напрушується питання: „Чому і одні й другі вибрали собі це, а не інше місце? Чи „казка“ про Скитів дотягнула до часів Байди Вишневецького? І чи все це разом, одні великі народи, як гетити, кімерійці, скити, сармати, роксолани, алани, анти, роси, не були одним великим народом, який протягом довгих віків міняв свою назву (або ті, що писали про нього самі міняли його ім'я, як це робиться і в наших часах)? Докія Гумєнна делькатно відмовилася від відповіді на ці питання, посплавши нас те, що ця справа це не висвітлена остаточно. Ми мусимо бути гордіми з таких відкрив, і нас авторка запевняє, що це мусить бути правдою, що нашим предками с ті великі номади, що колись тасяли світ (Римською імперією). Побіжно авторка знайшла походження слова „козак“. Особливо вишюс цікавим б-ий розділ „Золотий плуг“, в яким описаний процес розселення людности і заміни зброї на плуг, що міцно прив'язав вічних мандрівників - скитів до землі і на стало оселив їх на однім місці. Спогади про цих великих працурів навкі залишилися між нашим народом у різдвяних колядах, новорічних щедрівках, великодних гагілках, весільних піснях, святі Купайла та сотіах значив, більшість яких перейшли вже в „казку“, з якими пані Докія Гумєнна перевела нас через 10,000 років.

Данило Лимаренко

Нові видання Українського Католицького Університету

Рим. — Під наголовком „Три церковнослов'янські літургійні рукописні тексти Ватиканської бібліотеки“ появилася нова книжка, з-під пера проф. д-ра Олекси Горбача. Вона нараховус 160 сторінок, видана Університетом і надрукована у Ватиканській друкарні та мас сім оригінальних ілюстрацій. В ній подано текст Службеника Митрополита Ісидора, а саме Божественоу Літургію св. Івана Золотоустого, св. Василія Великого та Чин Літургії Преждеосвященних Дарів як і Філотеів Устав в старому українському Кипріяновому перекладі та редакції. Крім цього в книзі с текст св. Літургії Івана Золотоустого за двома іншими, мабуть сербськими, рукописами Ватиканської бібліотеки, знаними як Службеник-звизок ч. 9 та Молитвник ч. 10.

Так отже в останньому часі літургійні досліді при

новооснованому Університеті в Римі пішли значний крок вперед. Поруч двох праць о. д-ра М. Марусина, про згаданий вгорі Ісидорів Службеник та про Святительський Служби в Київському Ехеології з поч. XVI ст., праця проф. д-ра О. Горбача с новім цінним здобутком для української науки. Як-що згадаї це й цінне видання проф. П. Ковалева „Молитвник - Службеник, пам'ятка XIV ст.“, виданий Богословським І н с т и т у т о м У П Ц в ЗЛА, то в підсумку можна ствердити поважне надбання на літургійні досліді, корисне для всіх українських вчених, католиків і православних.

Праця проф. д-ра Горбача відзначається солідністю і трактує вичерпно філологічну сторінку рукописів. Вона може бути особливо корисна для священників і студентів богослов'я в часі їхніх студій.

За п'ять дол. з пересилкою:

- В. Пачовський: РОМАН ВЕЛИКИЙ, трагедія в 5 діях
О. Олес: ПЕОЗИ, книга V
... ЧУЖИНОЮ, книга VII
... НА ЗЕЛЕНИХ ГОРАХ
В Винниченку: МІЖ ДВОХ СИЛ — драма на 4 дії
Юрій Сірий: НОВЕЛІ, ч. 1
С. Черкасєнко (П. Стах): ТВОРИ, т. 2
SVOBODA, 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

НИЖНИ И АВТОРИ

Обмежене видання автобіографії Грушевського

Грушевський, Михайло. Автобіографія. Видав А. Григоревич, Торонто, Союз Українського Студентства Канади, 1965, 16 сторінок. Обмежене видання в 100 примірниках, ціна 2 доларів. Acropolis Press, 570 Rogers Road, Toronto, Ont., Canada.

Це - фотографічний переклад рідкого автобіографічного нарису Михайла Грушевського, який появилсє вперше в 1960 році у кількості 50-ти примірників. У цьому нарисі славний український історик і державний діяч описує своє раннє життя. Це с важливе, основне джерело відомостей про одного з найбільших українських учених, століття уродина якого припадало на 29-го вересня 1966-го року. Біографія вийшла заходом

Книжка про УПА

Enrique Martinez Codo — Guerrillas tras cortina de hierro — Енріке Мартінез Кодо: „Партизани за залізною завісою“, Буенос Айрес 1966, передмова Ген. Д. Люїс Гарсія Ролля, проф. високої школи збройних сил Еспанії, вид. Інформативно - Видавничого Інституту, стор. 419, ілюстр.

Енріке Мартінез Кодо, автор багатьох мілітарних праць і редактор військових журналів, здобув собі признание за свої військові праці не тільки у своїй батьківщині Аргентині, але і серед знайомих військової діла у вільному світі. Пригадуємо читачам, що поза численними статтями у військових журналах Мартінез - Кодо с автором історії України від 1920 по сьогодні, як додатку до перекладу історії України Д. Дорошенка на еспанську мову, та автором нижньої про визвольну боротьбу України „Спротив в Україні“ доведено до 1963 року. „Партизани за залізною завісою“ — це історія УПА, твор джерельний і багато ілюстрований. Еспанська мова с незвичайно важлива для поширення знань про Україну і тому вклад автора в цю ділянку належить до передових наших осягів.

Мартінез Кодо присвячує свою книгу пам'яті воjakам

Книжка, якої досі не було

Леся Храплива: Ярмарок Мишки - Гризикнижки, ревія для дитячого театру. Обсідання Працівників Дитячої Літератури, Торонто - Нью Йорк, 1966. Ілюстрації Ірини Красій. Ст. 36.

Книжка, якої досі не мали наші дитячі театрики, хоч вона була дуже потрібна, навівть необхідна.

„Ярмарок“ складається з низки веселих, погідних і рівночасно виховно забарвлених сценічних картин з такими дійовими персонажами, як мишки, пташки, герої дитячих книжок чи їх персоналіфіковані заголовки, а також і справні діти. Такий твір за своїм жанром с ревією, в якій окремі дії пов'язуються виступами двох конферанс — Кота та Мишки-Гризикнижки, а дія відбувається навперемінку то на відкритій сцені, то перед заслоном. Та ще міцніше зв'язує ці картини провідна думка — пошана до рідної української дитячої книжки і преспи.

Без уваги на, здавалось б, декором, оклепану тему, акція така жива, цікава і пройнята таким здоровим гумором, що напевно держатиме весь час глядачів у присмыному напруженні. Акція особлива й тим, що дає можливість глядачам із залі брати у виставі дяку, хоч обмежену участь, а часом у цілому переноситься на залу так, що зникає границя між сценою і аудиторією.

Це справний „ярмарок“, в якому застосовані всі роли дитячої мистецької самодіяльності: монологи, діалогі, рецитації, спів, музика, ритмічні вправи, танці тощо.

Дитяча література

Ганна Чернів. ЛИСТУВАННЯ. Бібліотека „Веселки“, випуск ч. 6. Видання Українського Народного Союзу, Джерзі Сіті - Нью Йорк, 1966. Формат: 210 x 150 мм. Стор 53 + 3 нп.

Літературознавство

Володимир Наддніпрянець. НА ЛІТЕРАТУРНОМУ ВАЗАРІ. Поезія, проза і публіцистика Івана Багряного. Передмова П. Гончара. Спілка Визволення України. Організаційне бюро на Німеччину. Мюнхен - Нью-Йорк, 1963. Формат: 198 x 140 мм. Стор. 163 + 1 нп.

Мовознавство

Олекса Горбач. АРГО УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ. Віблїтка з „Наукових Записок“ Українського Вільного Університету в Мюнхені, 1963, ч. 7. (Другий накладо з доповненнями). Мюнхен, 1963. Формат: 235 x 167 мм. Стор. 38.

Релігія

Олекса Горбач. ПІВНИЧНО-НАДНІСТРЯНСЬКА ГОВІРКА І ДІАЛЕКТНИЙ СЛОВНИК С. РОМАНІВ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ. Віблїтка з „Наукових Записок“ Українського Технічно - Господарського Інституту в Мюнхені, т. VII (X), 1965. Формат: 242 x 170 мм. Стор. 16.

Виховання

Олекса Горбач. ТРИ ЦЕРКОВНОСЛОВ'ЯНСЬКІ ЛІТУРГІЙНІ РУКОПИСНІ ТЕКСТИ ВАТИКАНСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ. Видання Українського Католицького Університету в Римі, Квіментія Палі, Праці Філософсько-Гуманістичного Факультету. Том I. Рим, 1966. Формат: 240 x 170 мм. Стор. 159 + 1 нп.

Статистика

Володимир Кубівнич. ЗАХІДНІ УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ В МЕЖАХ ПОЛЬЩІ 1920-1930. (Етнографічні відношення). Український Публіцистично-Науковий Інститут. Чикаго - Нью Йорк, 1963. Формат: 230 x 100 мм. Стор. 31 + 1 нп. (Ця сама праця видана англ. мовою).

Дитяча література

Ганна Чернів. ЛИСТУВАННЯ. Бібліотека „Веселки“, випуск ч. 6. Видання Українського Народного Союзу, Джерзі Сіті - Нью Йорк, 1966. Формат: 210 x 150 мм. Стор 53 + 3 нп.

Літературознавство

Володимир Наддніпрянець. НА ЛІТЕРАТУРНОМУ ВАЗАРІ. Поезія, проза і публіцистика Івана Багряного. Передмова П. Гончара. Спілка Визволення України. Організаційне бюро на Німеччину. Мюнхен - Нью-Йорк, 1963. Формат: 198 x 140 мм. Стор. 163 + 1 нп.

Мовознавство

Олекса Горбач. АРГО УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ. Віблїтка з „Наукових Записок“ Українського Вільного Університету в Мюнхені, 1963, ч. 7. (Другий накладо з доповненнями). Мюнхен, 1963. Формат: 235 x 167 мм. Стор. 38.

Релігія

Олекса Горбач. ПІВНИЧНО-НАДНІСТРЯНСЬКА ГОВІРКА І ДІАЛЕКТНИЙ СЛОВНИК С. РОМАНІВ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ. Віблїтка з „Наукових Записок“ Українського Технічно - Господарського Інституту в Мюнхені, т. VII (X), 1965. Формат: 242 x 170 мм. Стор. 16.

НОВІ КНИЖКИ

ПЕОЗИ

Роман Купчинський. СКОРОСТАД. Поема, видання Центральної та його спадщини. НА. Том I. Українська Вільна Академія Наук в Німеччині. Видання „Дніпрова Хвиля“, Мюнхен, 1965. Формат: 208 x 143. Стор. 397 + 3 нп.

ПРОЗА

Людмила Коваленко. ПРОСТІ. Частина другої трилогії: Наша не своя земля. Видання Спілки письменників Канади, Канада, 1966. Формат: 218 x 148 мм. Стор. 255 + 1 нп. (Обкладинка робота мистця Юрія Макаренка).

Дитяча література

Ганна Чернів. ЛИСТУВАННЯ. Бібліотека „Веселки“, випуск ч. 6. Видання Українського Народного Союзу, Джерзі Сіті - Нью Йорк, 1966. Формат: 210 x 150 мм. Стор 53 + 3 нп.

Літературознавство

Володимир Наддніпрянець. НА ЛІТЕРАТУРНОМУ ВАЗАРІ. Поезія, проза і публіцистика Івана Багряного. Передмова П. Гончара. Спілка Визволення України. Організаційне бюро на Німеччину. Мюнхен - Нью-Йорк, 1963. Формат: 198 x 140 мм. Стор. 163 + 1 нп.

Мовознавство

Олекса Горбач. АРГО УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ. Віблїтка з „Наукових Записок“ Українського Вільного Університету в Мюнхені, 1963, ч. 7. (Другий накладо з доповненнями). Мюнхен, 1963. Формат: 235 x 167 мм. Стор. 38.

Релігія

Олекса Горбач. ПІВНИЧНО-НАДНІСТРЯНСЬКА ГОВІРКА І ДІАЛЕКТНИЙ СЛОВНИК С. РОМАНІВ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ. Віблїтка з „Наукових Записок“ Українського Технічно - Господарського Інституту в Мюнхені, т. VII (X), 1965. Формат: 242 x 170 мм. Стор. 16.

Виховання

Олекса Горбач. ТРИ ЦЕРКОВНОСЛОВ'ЯНСЬКІ ЛІТУРГІЙНІ РУКОПИСНІ ТЕКСТИ ВАТИКАНСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ. Видання Українського Католицького Університету в Римі, Квіментія Палі, Праці Філософсько-Гуманістичного Факультету. Том I. Рим, 1966. Формат: 240 x 170 мм. Стор. 159 + 1 нп.

Статистика

Володимир Кубівнич. ЗАХІДНІ УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ В МЕЖАХ ПОЛЬЩІ 1920-1930. (Етнографічні відношення). Український Публіцистично-Науковий Інститут. Чикаго - Нью Йорк, 1963. Формат: 230 x 100 мм. Стор. 31 + 1 нп. (Ця сама праця видана англ. мовою).

Дитяча література

Ганна Чернів. ЛИСТУВАННЯ. Бібліотека „Веселки“, випуск ч. 6. Видання Українського Народного Союзу, Джерзі Сіті - Нью Йорк, 1966. Формат: 210 x 150 мм. Стор 53 + 3 нп.

Літературознавство

Володимир Наддніпрянець. НА ЛІТЕРАТУРНОМУ ВАЗАРІ. Поезія, проза і публіцистика Івана Багряного. Передмова П. Гончара. Спілка Визволення України. Організаційне бюро на Німеччину. Мюнхен - Нью-Йорк, 1963. Формат: 198 x 140 мм. Стор. 163 + 1 нп.

Мовознавство

Олекса Горбач. АРГО УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ. Віблїтка з „Наукових Записок“ Українського Вільного Університету в Мюнхені, 1963, ч. 7. (Другий накладо з доповненнями). Мюнхен, 1963. Формат: 235 x 167 мм. Стор. 38.

Релігія

Олекса Горбач. ПІВНИЧНО-НАДНІСТРЯНСЬКА ГОВІРКА І ДІАЛЕКТНИЙ СЛОВНИК С. РОМАНІВ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ. Віблїтка з „Наукових Записок“ Українського Технічно - Господарського Інституту в Мюнхені, т. VII (X), 1965. Формат: 242 x 170 мм. Стор. 16.

Виховання

Олекса Горбач. ТРИ ЦЕРКОВНОСЛОВ'ЯНСЬКІ ЛІТУРГІЙНІ РУКОПИСНІ ТЕКСТИ ВАТИКАНСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ. Видання Українського Католицького Університету в Римі, Квіментія Палі, Праці Філософсько-Гуманістичного Факультету. Том I. Рим, 1966. Формат: 240 x 170 мм. Стор. 159 + 1 нп.

ІСТОРІЯ СПОГАДИ

Наталія Полонська-Василєнко. ЗАПОРІЗЬКА ХУЩІ СТОЛІТТЯ ТА ЙОГО СПАДЩИНА. Том I. Українська Вільна Академія Наук в Німеччині. Видання „Дніпрова Хвиля“, Мюнхен, 1965. Формат: 208 x 143. Стор. 397 + 3 нп.

ПЕОЗИ

Людмила Коваленко. ПРОСТІ. Частина другої трилогії: Наша не своя земля. Видання Спілки письменників Канади, Канада, 1966. Формат: 218 x 148 мм. Стор. 255 + 1 нп. (Обкладинка робота мистця Юрія Макаренка).

Дитяча література

Ганна Чернів. ЛИСТУВАННЯ. Бібліотека „Веселки“, випуск ч. 6. Видання Українського Народного Союзу, Джерзі Сіті - Нью Йорк, 1966. Формат: 210 x 150 мм. Стор 53 + 3 нп.

Літературознавство

Володимир Наддніпрянець. НА ЛІТЕРАТУРНОМУ ВАЗАРІ. Поезія, проза і публіцистика Івана Багряного. Передмова П. Гончара. Спілка Визволення України. Організаційне бюро на Німеччину. Мюнхен - Нью-Йорк, 1963. Формат: 198 x 140 мм. Стор. 163 + 1 нп.

Мовознавство

Олекса Горбач. АРГО УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ. Віблїтка з „Наукових Записок“ Українського Вільного Університету в Мюнхені, 1963, ч. 7. (Другий накладо з доповненнями). Мюнхен, 1963. Формат: 235 x 167 мм. Стор. 38.

Релігія

Олекса Горбач. ПІВНИЧНО-НАДНІСТРЯНСЬКА ГОВІРКА І ДІАЛЕКТНИЙ СЛОВНИК С. РОМАНІВ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ. Віблїтка з „Наукових Записок“ Українського Технічно - Господарського Інституту в Мюнхені, т. VII (X), 1965. Формат: 242 x 170 мм. Стор. 16.

Виховання

Олекса Горбач. ТРИ ЦЕРКОВНОСЛОВ'ЯНСЬКІ ЛІТУРГІЙНІ РУКОПИСНІ ТЕКСТИ ВАТИКАНСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ. Видання Українського Католицького Університету в Римі, Квіментія Палі, Праці Філософсько-Гуманістичного Факультету. Том I. Рим, 1966. Формат: 240 x 170 мм. Стор. 159 + 1 нп.

Статистика

Володимир Кубівнич. ЗАХІДНІ УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ В МЕЖАХ ПОЛЬЩІ 1920-1930. (Етнографічні відношення). Український Публіцистично-Науковий Інститут. Чикаго - Нью Йорк, 1963. Формат: 230 x 100 мм. Стор. 31 + 1 нп. (Ця сама праця видана англ. мовою).

Дитяча література

Ганна Чернів. ЛИСТУВАННЯ. Бібліотека „Веселки“, випуск ч. 6. Видання Українського Народного Союзу, Джерзі Сіті - Нью Йорк, 1966. Формат: 210 x 150 мм. Стор 53 + 3 нп.

ВІСТІ З ТОРОНТА

МІСЬКІ ВИБОРИ в ТОРОНТО 5-го грудня відбулися тут міські вибори, до яких кандидували на міських радних три українці. На жаль, ані одному з них не вдалося здобути належного числа голосів. Несподіванкою у виборах був провал дотеперішнього мейора Ф. Гівінса, що був довгий час в міській управі, та мав велику підтримку всіх трьох торонто-ських щоденників. Мейором був обраний дотеперішній президент контролерів Вільям Денсон. До складу контролерів увійшли дві жінки.

НОВА ПЛАТІВКА. Вже четверту з ряду гарну платівку випустила українська радіограма „Пісня України“. Першою була „Любля Україну“, далі „Тихо над річкою“, „Не шуми календюшко“, і „Легенний вітерець“, до якої увійшло 13 нових українських пісень. Сподіваємося, що як і попередні платівки, так і ця знайдуть своїх любителів нашої пісні. Варто згадати, що попередні платівки випускались кількома накладками. Керівник радіо-програми п. Наумчук, дбайливо і солідно оформлює її під мистецьким і технічним оглядами.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СТ. „УКРАЇНА“. В неділю 18-го грудня о год. 4-й по пол. в домі „Спортсмен Товариства „Україна“ відбулися річні загальні збори, із звичайним порядком нарад. На закриття літнього і від-

криття зимового сезону Сп. Товариство „Україна“ влаштувало 26-го листопада ц.р. в українській гостинниці „Мейфєр Інн“ бенкет, в якому взяло участь 250 осіб. Головою, що новообрана управа Сп. Товариства „Україна“ по загальних зборах, не тільки що похваляється працю в спортівній діяльності, але привернуло „силу і славу“, якою заслужено пишалась „колієс „Україна“.

ЗТЗД БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛІКІВ. 3-го грудня ц.р. відбувся Єпархіяльний З'їзд Братства Українців Католиків Торонто-ської Єпархії. По візиту вступуючої управи: К. Мінгаль, В. Дідюк, П. Харидчук, та голів відділів, діловий дискусії, доповіді Всес. о. С. Хабурського, та уділенню абсолютній уступаючій управи, обрано нову управу, яку очолив ред. М. Поронюк. У працях З'їзду брав участь Преосвященний Кир Ізидор, який виголосив привітальне слово, та духовний провідник Всес. о. д-р В. Липський, який подав ряд цінних і практичних порад у праці БУК. З'їзд виніс ряд постанов і резолюцій. Вислано привітальні телеграми до Кардинала Йосифа і Високопреосвященного Архископа Кир Івана в Римі. Зборами проведено президія в складі: інж. О. Клофас, голова, і П. Івахів, секретар.

В. Дідюк

Нью Йорк, Н. Й.

ДОПОВІДЬ Д-РА ФІГОЛЯ ПРО СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ

Заходом Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Нью Йорку та Українського Літературно-Мистецького Клубу в Нью Йорку 5 листопада в приміщенні ЛМК в Нью Йорку відбулася доповідь гостя з Європи д-ра А. Фіголя про Світовий Конгрес Українців. При вступі вивішених аудиторії відкрив вступ проф. А. Малюца привітанням присутніх та гостя з Європи д-ра А. Фіголя і передав провід вечора голові Відділу УККА адв. Гуглевичеві.

Голова представив прелєгента, як активного пластуна, громадського діяча, члена НТШ з Європи та співвидавця Енциклопедії Українознавства, який загогорує до ЗДА у зв'язку з приготуванням Другого Пласстового Конгресу.

Прелєгент заявив, що він 3-й раз в ЗДА і тому хотів би на початок зробити свої певні спостереження відносно досягнень українців у Вільному Світі. Перший раз він відвідав ЗДА у зв'язку з виданням Енциклопедії Українознавства, яку започатковано 20 років тому в Європі і яка добігає вже до її кінцевої фази, бо ще слід видати один англійський том та ще чотири томи главою ЕУ, в чім наше громадянство та установи мусять фінансово допомогти.

Перший раз він побував в ЗДА в 1954, другий раз в 1957-58 і тепер третій. Він спостеріг великі осяги Американської України та Канади, як побудова пам'ятників Т. Шевченкові і величаві маніфестації, зв'язані з цим. Побудовано українцями тут багато церков, народних домів та культурних центрів. Однак мало зроблено на полі збереження при українській нашої молоді, яка американізується.

Спостеріг він, що в церквах вже Богослуження деколи відправляються а н г л і й с ь к о ю м о в о ю, що курси українознавства чи школи українознавства, коли не будуть мати допомоги і співпраці від родин, наших церков та наших установ, не дадуть вповні бажаного результату. Все розвивається в нас на рівні села, волости чи області або повіту.

Ми ще не змогли піднести до організаційної висоти держави, бо в нас бракує інстинкту цілості, в протипаву поневоленій, але не подоланій Батьківщині. Українське суспільство існує поділене на кілька спільнот і не має ще в нього виробленого почуття цілості. Його дивус, що проголошений Світовий Конг. Українців так мало знаходить розголосу в нашій еміграційній пресі. Дивус його, що ще немає точних планів і ще не пороблені конкретні приготування до того, у такого колючого нам діла. Останній Конгрес УККА є пересторогою, що на такі з'їзди не можна йти не підготованими і не зговореними та відповідно зорганізованими.

Українці працюють багато, але вслід тієї праці є незадовільний, бо нас світ і на далі ще не знає. На його думку, коли б нам удався Світовий Конгрес Українців, як лише наша внутрішня маніфестація, то тоді світ би числився з нами, бо ми мали б свій український світовий центр, який був би авторитетом для нас усіх. Світовий Конгрес Українців був би політичною нашою маніфестацією, і вороги належно відчували б.

Ми мусямо себе зінтегрувати в одну політичну українську силу у Вільному Світі, яка мала б стати в об'єднанні з іншими українськими силами в Європі та в Америці.

Президія УВАН у Канаді

БАТЬКІ! Заважте замолоду ваших дітей з найстарішою найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб занесати ім'я краю в будучість, а нашої громаді у вільному світі нового свідомого члена!

ПРАВОСЛАВНИЙ КАЛЕНДАР НА 1967 РІК

Цей XVII з черги річник, поза календарною і станю частинною та відсарем українського православного духовенства у вільному світі... багату ілюстрацій та мас великий літературний додаток. Ціна 1 примірника з пересилкою \$2.00. Замовлення виконуються після одержання належності.

CONSISTORY OF THE UOC P.O. Box 595 So. Bound Brook, N.J. 08880

УКРАЇНСКА МІСТЕЦЬКА ВІСТАВКА В СИРАКЮЗЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ



Сиракюзи. — Заходами Студентської Громади, що гуртується в Українському Клубі при Університеті в Сиракюзах, улаштовано в днях 4-6-го грудня ц.р. виставку сучасних українських мистців-малярів. Між іншими виставлено образи мистців: Михайла Мороза, Любомира Гуцалоюка, Якова Гніздювського, Мирослава Радина, Юрія Соловія. Образи походять з приватних колекцій наших громадян, які радо віддали ініціаторам виставки свої образи до диспозиції. Виставка проходила з великим успіхом і вже першого дня відвідало її понад 300 осіб головно з-посеред американської студентської молоді. На фото — активні члени Українського Студентського Клубу при Університеті в Сиракюзах.

ЗАКЛИК ДО МИСТЦІВ, ГРАФІВ І МАЛЯРІВ

У 1967 р. сповниться 25 років від створення Української Повстанської Армії. Т-во кол. воїнів УПА ім. ген. Романа Шухевича-Чупринки у ЗДА та Т-во кол. воїнів УПА в Канаді хочуть відзначити цей ювілейний рік виданням серії поштових марок. Прибутком із розпродажу пропам'ятних марок призначений на видання Історії УПА українською і англійською мовами.

Поза межами України нас, кол. воїнів УПА, мала гуртка і тому ми не можемо проголосити формального конкурсу з грошовими нагородами.

Тому апелюємо до великодушності нашого мистецького світу і просимо допомогти нам здійснити задуманий план.

Допоможіть нам понести славу української зброї у всі закутки світу! Ваш талант завдасть ворогові не менше болю ніж від упівської кулі.

Повстанська тактика на час: „не дозволяй ворогові спокійно спати“.

Дорогі друзі, мистці! Допоможіть нам зняти сон з очей наших ворогів — а за анагору прийміть висловлювання всіх тих, кому дорога справа Українського Визвольного Руху.

У перших днях січня 1967 р. хочемо віддати марку до друку. Плянємо видати 10 різних марок. Ми цілком очікуємо, що кожен з вас зробить по одній марці, і наш план здійсниться. Просимо

„На перші гулі“ в Брукліні

10 грудня в Українському Народному Домі Бруклін-Північ відбулася весела імпреза: драматичний гурток три Відділи ООЧСУ і Осередку СУМА під керівництвом п-ні Алли Давиденко виставив дві комедії-одноактівки: „На перші гулі“ С. Васильченка і „На сіножаті“ Яновської.

Обидві ці речі, не вважаючи на їх давність і ніби заграничність, хто тільки їх не ставив, починаючи від професійних труп і кінчаючи домашніми театрами) зберегли притаманну талановитим творам свіжість. Щирі, сучасні національні, народний гумор, позбавлений нездорового сексуального забарвлення, і відсутність п'янтки, що нею, на жаль, грішиться більшість наших комедій, надіють ім якоюсь ділою, чистою цілостістю.

В комедії „На перші гулі“ батьки намагаються виховувати молоденьку дочку у зворуму патріархальному у стилі. Але молоді з молоді! Звідси — все той спокійний конфлікт між батьками і дітьми, але конфлікт, тишевітний дотепер, весело. Ця тема і тепер є дуже актуальною і викликає багато палких дискусій.

Друга комедія — „На сіножаті“ — вже своєю декоративною викликає захоплені оплески публіки. На сцені

А. Лялька

ВІДБУВСЯ 50-ДОЛЯРОВИЙ БЕНКЕТ

20-го листопада, тут в готелі, відбувся 50-доларовий бенкет в пошану іх Блаженства, Верховного Архископа Кардинала Йосифа Сліпого, чистий дохід з бенкету призначений на будову Українського Католицького Університету в Римі. Бенкет увінчався дуже гарним успіхом. Присутніх понад сто осіб мали нагородити вітани нашого улюбленого Кир Йосифа Шмондюка в асисті трьох священників і головного вікарія монастиря о. Монастирського-Кир Йосифа при вході на залу привітав старим українським традиційним звичаєм хлібом і сіллю д-р Іван Дідюк і пані Мотря Головінська — голова Союзу Українок.

По благословенно дарів Кир-Йосифом, бенкет відкрив голова ділового комітету д-р Іван Дідюк, вітаючи присутніх на бенкеті, і представив присутнім тостмайстра, професора д-ра Гарвардського Університету Андрія Головінського.

Вітми з Великоднього послання Верховного Архископа виголосив діяльний член Українського Лікарського Товариства в Америці, д-р Іван Кизик з Нью Гейвну.

Промову в українській мові виголосив головний секретар Кир-Йосифом, бенкет відкрив голова ділового комітету д-р Іван Дідюк, вітаючи присутніх на бенкеті, і представив присутнім тостмайстра, професора д-ра Гарвардського Університету Андрія Головінського.

Вітми з Великоднього послання Верховного Архископа виголосив діяльний член Українського Лікарського Товариства в Америці, д-р Іван Кизик з Нью Гейвну.

Замість квітів на свідку могого поручника Богдана З. Сагана

Величина марок 4 x 2 1/2 цм. Два кольори. Побажаєм було б, щоб проєкти-рисунки не були більші як 16 x 10 цм. Кожна марка повинна мати „рамку“, під якою, у довший правім розі, буде віддруковане мініаторним друком, за згодою, ім'я автора. Прокети, невикористані для друку марок будуть згодом ужиті на пам'яткових конвертах, за згодою автора.

Передбачені мотиви: 5 шагів: Українські Збройні Сили: (князі, козацькі, УСС, УГА, УНР, Закарпатська Січ, ІД — УНА, УПА). 10 шагів: УПА-УГВР-ОУН. 25 шагів: Церква й УПА (Бог і Україна) 50 шагів: УПА і Український Червоний Хрест. 75 шагів: Рейди УПА. 1 гривня: АБН - УПА. 2 гривні: Карта України — розвал СССР. 3 гривні: 25-ліття УПА. 4 гривні: Ген. Роман Шухевич-Чупринка 1907-1967. 5 гривель: Тризуб і прапор. Примітка: Номінал (шаги або гривні) у лішому довшньому куті. „Україна Ukraine“ (двома мови у горній частині марок). Один тризуб може бути на кожній марці, але не як частина на орнаменту.

Ждемо Вашої допомоги! М. Грицько і М. Кошик Голови Гол. Управ Т-ва реф. філател. видань.

На пів'ялий вінок на свіжу могилу нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА І ТАТА

ел. п. сот. Юрія Лукащука складаємо 100.00 дол. на видання „Історії Холмщини“ і 100.00 дол. на Церкву у Кліфтоні, Н. Дж. ДРУЖИНА І ДІТИ

Нема то як на Союзіці під Святогійці настрессий час!

Від 24 грудня 1966 починаючи РІЗДВЯНЕ ДОЗВІЛЛЯ на СОЮЗІВЦІ!

В СУБОТУ, 24-го ГРУДНЯ 1966 РОКУ СВЯТА ВЕЧЕРЯ 3 ТРАДИЦІЙНИМИ 12-ма СТРАВАМИ

1. Просфора 6. Вареники з картоплею 7. Вареники з капустою 8. Кнудлі зі слинками 9. Смядла риба з хрінним соусом 10. Яблучний струдель 11. Компот з оwoчів 12. Кутя з медом і маком

У Свята — 25-го і 26-го ГРУДНЯ Торжественні Служби Божі В СУБОТУ, 31-го ГРУДНЯ ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ СПЕЦІАЛЬНА НОВОРІЧНА ПРОГРАМА В СУБОТУ, 6-го СІЧНЯ 1966 РОКУ В НАВЕЧЕРЯ РІЗДВА ХРИСТОВОГО СВЯТА ВЕЧЕРЯ 3 ТРАДИЦІЙНИМИ 12-ма СТРАВАМИ Святогійчій вострий — Коляди Під час Свят — 7-го, 8-го і 9-го СІЧНЯ Торжественні Служби Божі ВИМРІЯНА НАГОДА ДЛЯ ГОСПОДИНЬ ПРИЙТИ НА ГОТОВЕ!

Для ДІТЕЙ і МОЛОДІ: САНКИ і СОВІТІ в ЛЕЩАТА Для ДОРОСЛИХ: ЛОВИ в ВРІДЖОВИЙ ТУРНІР Для ВСІХ: Вітальний, краповий СПІЖОК в Присне ТОВАРИСТВО в Родина АТМОСФЕРА в Гостинна СОЮЗІВКА! Замовляйте місця і вестеро заздалегідь, вивопнючи внизу формуляр.

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE Kerkonson, N.Y. Tel.: 914 626-5641 Name: Address: Enclosed is reservation deposit \$ for dinner for persons for day from to

Приймається оголошення святогійчій побажань у „Свободі“

Адміністрація „СВОБОДИ“ повідомляє, що ядучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначить окремі шпальти збільшеного Різдвяного числа на оголошення традиційних святогійчій привітань і побажань.

Table with 2 columns: Description of ad space and Price. 1 цаль через 1 шпальту \$3.00, 2 цаль через 2 шпальти 5.00, 3 цаль через 2 шпальти 10.00, 4 цаль через 2 шпальти 15.00, 5 цаль через 2 шпальти 20.00, 6 цаль через 2 шпальти та в інших розмірах 25.00, 30.00

Треба сподіватися, що загал нашого Громадянства використас цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм родинам, приятелям та знайомим навіть в найдаліших закутках світу, куди навряд чи звичайна пошта занесла б тану вістку. Великий гираж „СВОБОДИ“ та відповідний зміст збільшеного святогійчій числа надають таким побажанням окремої вагости і значення.

ОГОЛОШЕННЯ приймається — до числа за СТАРИМ стилем до 30-го ГРУДНЯ 1966 р. Згодування святогійчій побажань, РАЗОМ З ГРОШОВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилає до: „SVOBODA“, 83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Advertisement for IRVING SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION. Features a large '4.50%' interest rate and text: 'ДИВІДЕНДИ починаються кожного місяця', 'Не треба чекати, щоб заробляти високі відсотки в ІРВІНГУ', 'Втішайте цим високим зарбіком негайно в ІРВІНГУ. Оподажуйте 15-го кожного місяця... заробляйте від 1-го того місяця. Приходьте до нас і починайте відразу.'

ЩЕ ПЕРЕД НОВИМ РОКОМ ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ, ЩОБ СКОРПШЕ ОДЕРЖАТИ ДИВІДЕНДУ. УНСОЮЗ ВИПЛАЧУЄ НАВІЩІ ДИВІДЕНДУ ВЖЕ ПІСЛЯ ПЕРШОГО РОКУ ЧЛЕНСТВА!

Праця WANTED EXP. CUTTERS to teach personnel for the cutting room. Steady work, nice working conditions. M a n y fringe benefits. Work where you live. Why travel! PARAMOUNT FOOTWEAR CO. INC. 105 Dewitt Street Garfield, N.J. In Presto Lock Building Apply in person or phone (201) 473-3313

Праця WANTED MALE CUTTER GRINDER 1st or 2nd class. We will also accept another man a trainee that we will work with excellent opportunity. Logan's Tool & Cutter Co. 36-12 — 47th Ave. L.L.C. ST 6-0384 FIBER GLASS MOLDER Досвідчений і недосвідчений. FINISH CARPENTER Компанія платить добрі бенефіти. Golos. Mr. Peter Miller. Eastern Schokcrete Corp. Chimney Rock Rd. Bound Brook, N.J. HO 9-1600

Потрібно досвідчених МЕХАНІКІВ — WELDER на денну шифту — можлива відкриття 2-ої шифту, постійна праця, примісні умовини, пачасній даром госпіталізація, багато добрих бенефітів. DIRIGIRSE & METAL IMPROVEMENT CO. 50 Carbon Place Jersey City, N.J.

Праця WANTED FEMALE COOK—HOUSEKEEPER East 87th St. Apartment. 3 adults — 5 days Sleepout — Good salary Call Weekdays 9 A.M. — 5 P.M. 522-6080 Evenings & Weekends 427-6080

ПОТРІБНО ДО ЗАГАЛЬНОЇ ФАБРИЧНОЇ ПОМОЧІ Постійна праця. Примісні умовини праці, багато добрих бенефітів. Donnar Bucala Mfg. Corp. 2301 E. Edgar Road (Route 1) Linden, N.J. Apply in person.

ПРИБИРАЛЬНИЦЯ Досвід. до студентського дому, на кілька годин, \$1.75 на годину. Постійна праця цілий рік + бонус. Побажаний мешканці у студентстві. Tel. Mr. Arthur International Student House 708 E. 6th St., New York City (212) CA 8-7470

СТОЛЯРІ АБО ДО РОБЛЕННЯ КАБІНЕТІВ Тільки досвідчені при прецизійній точності. Eastern Schokcrete Corp. Chimney Rock Road Bound Brook, N.J. 201 HO 9-1600

WANTED R.N. ANESTHETISTS 125 bed hospital in Southern Maine, live-in facilities available, interesting future, usual fringe benefits, salary to be negotiated. Apply to: Carleton F. Davis, Administrator WEBBER HOSPITAL 350 Elm Street Biddeford, Maine

WOOD CARVER TO OPERATE Multiple Spindle Carving Machine. Permanent position. All benefits, good working conditions. Excellent opportunity. Call all week. Must be experienced. LE 4-6400

ПОТРІБНО ОПЕРЕТОРОК до кращих модерних суконок цього часу. Air cond. фабрика, висока ставка, платні праці на штири. Юніанна фабрика. Голоситесь: I. BRODSKY — LO 4-1094 1208 Race St. Phila. 7, Pa.

ВИСИЛКОВИЙ ВІДПІЛ Видаєць в горішковому повіті Берген. Мусить вміти плавно читати і писати по-англійськи. Постійна праця в цілому році. Не konieczний досвід. М я навчаю вас. Кілька місць для легко висилкової праці, відбавити замовлення —

REGISTERED NURSES AND REGISTERED THERAPIST NEEDED 60-Bed Comprehensive Physical Rehabilitation Facility — Out-Patients and Clinics — Patient Care — Research — Medical Education — Reseach. Salary Start — R.N. \$425 — \$525 Therapists \$450 — \$575 "Queen City of the South" Charlotte Rehabilitation Hospital 1610 Brunswick Avenue Charlotte, N.C.

СЛУЖБОВИКИ В АРХІВІ ПАКУВАЛЬНИКИ Добра початкова платня з шансами для підвищення плюс ліберальні користі. 40 годин тиждень праці, 8:00 ранку до 4:30 по пол. Дзвоніть, щоб мати розмову між 10 перед пол. до 3:30 по пол.

THEATRE WORK SHOP Директор T.V. пошукує нових талантів на сцену і екран. Комерсіальні і покази мод. Тільки жінки. Голоситесь: Theatre and Fashion World 687 Flatbush Ave., Bklyn, N.Y. Від 5 P.M. до 8 P.M.

СЕРВИС МАН Excellent opportunity. To adjust & maintain commercial gas cooking equipment, water heaters etc. Exp. preferred or qualified. Beginner. Good salary & expenses. National Co. Permanent. Many benefits. Call 677-8989

Мої дні ВОРОС ОЛЕКСАНДРІВ Ціна — 25 центів

Перед повною 2-го тому Л.У.К. забезпечитись 1-им томом бо його пізніше може забракнути. Мусимо також знати скільки друкувати 2-го тому.

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ (ДРУГЕ ВИДАННЯ, ДОПОВНЕННЯ ДО 1966 Р.)



Ваше вишля в друку (перший том) (Ціна ще два томи) Видання Л.У.К. пошукує на найкращому папері, тверда обкладинка, опрацьована в витальному шрифті, з золотодруком та педологічною охороною обгорткою, так як належить українській книзі.

Так виглядає Л.У.К. в поштовому конверті. Діагональ величина 10 x 7 1/2 x 1 1/4 палив. Замовлення вислати до

КЛУБОВІ ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКЕ: UKRAINIAN BOOK CLUB L. TYKTOR, Publisher P.O. Box 5597, B. Winnipeg 4, Man. Canada (Віддати, виповняти і вислати) ДО КЛУБОВІ ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКЕ: Замовляйте Історію Української Культури (перший том) в ціні \$12.00. Належить пересилати чеком, монітордером, готівкою в листі. (Копія готівкою та в реєстрованих листі). Книгу прошу вислати на адресу: Л.У.К. продають також усі українські книжки.

ЗУСТРІЧ ЗІ СВЯТИМ МИКОЛАЄМ

Змалку виростав у кожнок-го з нас перед очима образ Милосерного Святого. Висвітлий образ майже в кожній хаті, зустрічав ласкавим поглядом при вході в кожну церкву, а зимою приносив дітям наглядні докази на те, що „Божя бачить, що дитина була чемна“.

Тут, коли стане трохи холодніше, все місто пестриво від святих миколаїв — на кожному роз'їзді, в кожній крамниці. Іх приваєність вводить населення у якийсь особливий, радісно — безжурний настрій, але арозуміло, що він не такий, як був би в нас при зустрічі з тим нашим, Мирликійським Святим.

Та проте, йдучи за його голловими прикметами, за добротю його й милосердям, його таки можна сьогодні зустрінути. Треба тільки стати тихенько за роком вулиці, що веде в українську церкву і пильно слідкувати. Ось іде двос батьків в елегантних одягах, а дитина вдягнена, мов найдорожча лялька у крамниці.

— Мамо, а хто це там стоїть і чому калатас цією пушкою? — питає дитина. — Ходи й не оглядайся, — приспішує мати, — це збирають на бідних дітей, а ти в мене багатенька! — і тягне дитину за руку, хоч та оглядається, рада б це раз побачити небувалу людину, що стоїть на розі.

Треба пригланутися цій картині — але ніякого чудат тут ще не побачити. Та ось ідуть інші батьки. Саме змінилося світло, вони мусять ждати перед переходом через дорогу, і в час ім пригланутися та прислухатися. — Мамо, мамо, ось вже стоїть на розі вулиці так, як ти казала!

— Хіба ти не знаєш, що коли мама каже — до так і буде? Тільки не докажу пальчиком на людей — так негарно. — Мале спокмуріло, але зараз же переходить на нову тему: — Але мені вільно буде



НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ ПЕРЕКОНАЙТЕСЬ САМІ І ЗАЖИНИТЕ ЦІЄ СЬОГОДНІ ЗІ ПЛЯ під назвою J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND # 6, а вже завтра почувесь ліпше. Терпачі, смиротомі як кваки жолудка, заїр, несправність, газ, відбавляні, завороти голови, білі у кривках і інші недомогання НЕ ЧЕКАЙТЕ, а спробуйте ЗАРАЗ! Зілля це не вертється, ані не запарюється, а висить вогно в природнім виді так, як с пачі. Тим то воно так помічно й корисне.

Зілля це повинно знаходитися у кожній хаті, як перша поміч. Ціна одної пачки \$10.00, а якщо хочете для свого приятеля, тоді дві пачки тільки \$15.00. Якщо Ви незадоволені протягом 24-48 годин, зверніть пачку, а гроші будуть Вам сейчас повернені. Пишіть зараз, долучуючи чек або моні ордер на адресу: THE MILLER CO., INC. Dpt. 41 700 Broad Street, Newark, N.J.

GENERAL HELPERS PERMANENT FULL TIME EMPLOYEES IMMEDIATE OPENINGS Grow with 3M. Attractive company benefits designed for pleasant living. Apply in person at MINNESOTA MINING & MFG. CO. County Road 13 Belle Meade, N.J. An equal opportunity employer

УВАГА! Цього року обільшимо подарунки українськими книжками на Уродини, Ім'янини, Вінчання, Св. Миколая, Різдво, Новий Рік та інші нагоди. Придбайте також для себе люксусове видання ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ або подаруйте таку цінну книгу своїм дітям, внукам, приятелям або Рідній Школі. Дім слідами інших культурних народів, англійців, німців, французів і ін. Хай здивається кліч: У кожну українську хату варієнта книга: Історія Української Культури. На бажання замовляємо доклетти до Л.У.К. карточку з золотого печаткою для Вашого валпсу для кого даруєте книгу. Читайте оголошення про Історію Української Культури.

Співпраця Професійних Товариств

20-го листопада відбулася у Філадельфії зустріч українських інженерів і ветеринарних лікарів в рамках запланованого обома організаціями Об'єднання Українських Академічних Професійних Товариств на цьому терені. Зустріч відбулася з ініціативи Т-ва Інженерів, її відкрив голова Відділу згаданого Т-ва інж. М. Воронецький. Присутні члени, що прибули на цю зустріч разом із своїми родинами до Дому Української Молоді, мали нагоду подивитися три висвітлені фільми: Дослідні надземних просторів і радіації та метеорити, які треба поборювати в реалізації цих же дослідів.

Голова Відділу Вет. Лікарів д-р Ю. Вілик, перед висвітленням останнього фільму, вголосив реферат про історію ветеринарії в ЗДА, та про собоби у поборюванні тваринних недуг. Він згадав, що інспекція м'яса в цій країні почалася в 1906 р. на підставі ухваленого закону внаслідок потреби поборювання тваринних недуг, охорони людського здоров'я і встановлення контрольних і дослідних центрів в тому напрямі. При інспекції м'яса в ЗДА є затруднені коло 2,000 фахівців,

які не може рівнатися з іншими „сильними“ клубами. Той „слабий“ Клівленд виставив до кошівкових прешенств 3 (словами: три) дружини... і даремне викидав противника. Спортсма Централя (УСЦАК) плянує на весну (УСЦАК) міжнаціональні змагання у відбавці цій кошівці. В обличчя комплетної байдужности клубів до починів Централі — цілий плян ставиться тепер під знак запиту. УСЦАК-ові залишається надіятися, що в будущем Проводи клубів хоч малу частину тої енергії, яку з таким ентузіазмом присяють копаному м'ячеві, приділять ланкам, що з огляду на їх вагу у фізичному й моральному розвитку молоді, повинні бути у них на першому місці.

С. Маланчук спорт. реф. УСЦАК

Клівлендське фіяско

26-го листопада мали відбутися в Клівленді перші в Америці чемпіонати УСЦАК в кошівці. Організатор турніру УСЦ „Львів“ був змушений в останній хвилині відкласти змагання, бо тільки один клуб („Черник“ Дітройт) виявив охоту прибути до Клівленду. Інші клуби не явилися до прешенств. Деякі з них відкликали свою заповіджену участь в четвер вночі (двадцять перед реченцем тірніру) а решта взагалі зігнорувала запрошення господарів до участі.

СВЯТОЧНІ НАПИТКИ

На Свято Різдва Христового ми звикли разом в родинному гурті засідати при святковому столі. Стіл все гарно прибраний і на ньому чергуються традиційні потрави. Які напитки найкраще рекомендувати на свята? Правдиною прикрасою святкового стола буде завжди екзотична ЖУВРІВКА, чудового ясно олівяного коліру зі стеблами жуворвої трави в пляшці — це дас напитоківі оригінальний смак і запах.

Якщо мова про чудовий колір, то зараже треба зарекомендувати ВИШНІВКУ, це наліпка на правдивих доспілх вишнях, яка вирізняється незвичайно присним смаком і колором.

ДЛЯ ПОВНОТИ коліру, треба додати ГОРІЛКУ ВИБОРВУ, хрустально чисту і прозору — це дистилат із чистого жити, на найкращій джерельній воді. Ця горілка імпортована з Польщі, була нагороджена багатьма медалями і прем'ями на міжнародних виставках. СТАРКА — це наліток, який нааривався понад 10 років в бочках по кращих вишнях. Це європейський еквівалент найкращих американських і канадійських ВІСКІ, за якого питають знавці і смакуни.

Варто також познайомитися із не дуже міцною але смачною горілкою КРАКУС, як також із солодким лікером ВИШНЯК, який перевищує лікери із Данії. А щоби розігрітися, нема нічого кращого як КРУПНИК.

THE APE-MAN GAPE IN SURPRISE. JUAN'S CAVE WAS FILLED WITH CHESTS OF GOLD AND JEWELS — A FABULOUS TREASURE! THEN, HOPING TO CATCH TARZAN OFF GUARD, HE LEAPED TOWARD HIS PRECIOUS RIFLE! INTRIGUING, ISN'T IT, SENOR? SAID THE SPANIARD SLYLY. Мавполюд виривач очі зі здивування. Хуанова печера була наповнена скринями золота і самоцвітів — казкові скарби! Інтригуючо, чи ж не так? — сказав лукаво еспанець. А тоді, сподіваючися заскочити до його цінної рушниці!

ТАРКА COMPANY БРАУНІНГ СТОУП 48 E. 7th St. Tel: GR 5-3550, New York City НА РІЗДВЯНІ СВЯТА в Арті вже можна замовити: м'ясо, мак, гриби, мед, Платинка з колідками, свят. картин, календарі на 1967 рік. Українське Висилкове Бюро ROMAN PARCEL SERVICE 141 2nd Ave., New York City Tel: GR 5-7430 — бажав Белм Клісмант Веселіх Свят та Щасливого Нового Року. В днях 25 і 26-го грудня, як рівнож 1, 2, 7 і 8-го січня 1967 р. з нагоди Свят, бюро буде закрито.

ПОЩО ТРАТИТИ ЧАС НА ПИСАННЯ АДРЕС? Печатки в різних мовах з експресивним друком члени і писавими буквами (скриптом) — виробляє ROMAN IWANUSKY 2883 Wilkeson Avenue Bronx, N.Y. ПЕЧАТКИ: 3 ліній до 2 ліній, довга, з перилкою \$3.00.

ПОШУКУЮ ЖІНКУ яка могла б бути селесмікою в харчовому складі, діном 20-55 років. Потребується кондонер для дуже малой домоци в апартаменті, та ще одержати одну кімнату з користувачем кухні і холодильника, без оплати. Прошу голоситися: Павло Петрович 125 — 19th Avenue Irvington, N.J.

ДОБРЕ ЧИТАТЕ ДИТЯМ І МОЛОДІ СОІНА-ШТУНАРКА РОМАНА ЗАВАДОВИЧА Ціна — 1 долар

Funeral Directors Theodore WOLININ, Inc. Директор Похоронного Задовдання 123 East 7th Street NEW YORK, N.Y. (8) Tel: GR 5-1437 СОЛІДНА ОБСЛУГА

ІВАН КОВАЛЬЧУК FUNERAL HOME Completely AIR CONDITIONED Займається Похоронними в справі NEW JERSEY Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в нощі!

JOHN KOWALCHUK 129 Grand Street (cor. Warren Street) JERSEY CITY 2, N.J. Tel: HEAnderson 4-5151

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБЕННЯ Займається Похоронними в БРОНКС, ВООХІНГ, NEW YORK і ОБОЛОНЦЯХ Контрольована температура. Модерна каляція до ужитку ДАРОМ. PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

HUDSON COUNTY NATIONAL BANK BAYONNE HOBOKEN UNION CITY JERSEY CITY WEEHAWKEN GUTTENBERG NORTH BERGEN Депозити забезпечені до висоти 15,000 дол. Державною Корпорацією Депозитового Забезпечення

Ветупайте в члені УНСоюзу! ТАРЗАН, ч. 5736. Хуанові скарби!